

Fremsat den 27. marts 2025 af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om psykologer m.v.

(Sundhedsfaglig autorisation af psykologer)

§ 1

I lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024, foretages følgende ændringer:

- I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.
- § 5, stk. 3, ophæves.
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.
- I § 5, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1-3«.
- I § 6, stk. 1 og 2, og § 10 b, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, 2 og 4« til: »§ 5, stk. 1-3«.
- I § 6, stk. 3, ændres »§ 5, stk. 5« til: »§ 5, stk. 4«.
- I § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres »optometriste og behandlerfarmaceuter« til: »optometriste, behandlerfarmaceuter og psykologer«.
- Efter kapitel 24 d indsættes i afsnit II:

»Kapitel 24 e

Psykologer

Autorisation

§ 70 f. Autorisation som psykolog meddeles den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der har autorisation som psykolog.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Uddannelse og videreuddannelse

§ 70 g. En person må ikke uden særlig tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 2. Tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) meddeles den, der har gennemført en psykologisk praksisuddannelse eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om den psykologiske praksisuddannelse. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) kan videreuddanne sig til specialpsykolog inden for nærmere bestemte funktionsområder og om anvendelse af særlige betegnelser for psykologer, der har gennemgået en sådan uddannelse.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som specialpsykolog.«

8. I § 78 ændres »og § 70 e, stk. 2« til: »§ 70 e, stk. 2, eller § 70 f, stk. 2«.

9. I § 81 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* På samme måde straffes en person, der betegner sig som specialpsykolog i strid med regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 4.«

10. Efter § 81 a indsættes:

»§ 81 b. En person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.«

§ 2

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. marts 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 41, *stk. 2, nr. 6*, ændres »jordemoder eller sygeplejerske« til: »jordemoder, sygeplejerske eller psykolog«.

2. I § 41, *stk. 6*, ændres »jordemoders eller sygeplejerskes« til: »jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs«.

3. I § 42 d, *stk. 2, nr. 1*, ændres »jordemoder eller sygeplejerske« til: »jordemoder, sygeplejerske eller psykolog«.

4. I § 42 d, *stk. 2, nr. 1, litra a og c*, ændres »jordemoders eller sygeplejerskes« til: »jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs«.

§ 3

I lov nr. 326 af 6. maj 2003 om markedsføring af sundhedsydelser som ændret ved lov nr. 360 af 9. april 2013 og § 5 i lov nr. 518 af 26. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, udgår », jf. dog stk. 8«.

2. I § 4, *stk. 7*, udgår », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer«.

3. § 4, *stk. 8*, ophæves.
Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

§ 4

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 109, *stk. 9, 3. pkt.*, og *stk. 10, 2. pkt.*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 5

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 22, *stk. 3 og 5*, § 27, *stk. 3*, og § 67, *stk. 4, nr. 3*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 6

I lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, § 6 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, § 34 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, og § 23 i lov nr. 754 af 13. juni 2023 foretages følgende ændring:

1. I § 31, *stk. 4, 2. og 4. pkt.*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 7

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 17, *stk. 6, 3. pkt.*, affattes således:

»Formanden og de øvrige medlemmer kan genbeskikkes.«

2. § 17, *stk. 6, 5. pkt.*, ophæves.

3. Efter § 17 c indsættes:

»§ 18. Psykolognævnet og dets sekretariat videregiver oplysninger til Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager om:

- 1) Verserende og afsluttede sager om autorisation som psykolog i henhold til denne lov.
- 2) Verserende og afsluttede sager om tilsyn med autoriserede psykologer i henhold til denne lov.
- 3) Øvrige oplysninger om psykologer og autoriserede psykologer i henhold til denne lov, som Psykolognævnet er i besiddelse af.

Stk. 2. Oplysninger fra før den 1. juli 2022, der ikke har givet anledning til nærmere undersøgelse, videregives ikke.«

§ 8

Lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-6 og 8 træder i kraft den 1. januar 2026.

§ 10

Stk. 1. Personer, der ved udgangen af 2025 har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i lov om

psykologer m.v., kan uden autorisation fortsat betegne sig som psykolog frem til og med den 31. december 2028.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed meddeler autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed til personer, der ved udgangen af 2025 har autorisation som psykolog i henhold til § 2 i lov om psykologer m.v.

Stk. 3. § 13 om bortfald af retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed finder ikke anvendelse på psykologer, der inden den 1. januar 2026 er fyldt 75 år.

Stk. 4. Efter ophævelsen af lov om psykologer m.v. vedbliver afgørelser om tilsynsforanstaltninger truffet i henhold til § 2 d, § 2 e, stk. 1, § 2 e, stk. 2, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, og § 5 i lov om psykologer m.v., med at gælde som afgørelser efter § 10 b, § 10, § 10 a, § 7, § 7 a, nr. 5, hhv. § 9, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, dog således at tilsynsforanstaltningernes varighed ikke overstiger den varighed, der ville have fulgt af lov om psykologer m.v.

Stk. 5. Efter ophævelsen af lov om psykologer m.v. vedbliver fraskrivelse af autorisation som psykolog i henhold til § 10 i lov om psykologer m.v. med at gælde som fraskrivelse af autorisation som psykolog i henhold til § 10 d, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Har en person fraskrevet sig sin autorisation som psykolog inden 1. januar 2026, og varer denne fraskrivelse ved efter ophævelsen af lov om psykologer m.v., kan pågældende ved meddelelse til Styrelsen for Patientsikkerhed inden udgangen af den 31. december 2028 generhverve autorisationen.

Stk. 6. Styrelsen for Patientsikkerhed overtager ved ophævelsen af lov om psykologer m.v. Psykolognævnets sager om autorisation af psykologer og tilsyn med autoriserede psykologer.

Stk. 7. Retssager om fratagelse af autorisation, jf. § 6 i lov om psykologer m.v., der verserer ved ophævelsen af lov om psykologer m.v., færdigbehandles efter lov om psykologer m.v. Ved rettens eventuelle idømmelse af autorisationsfratagelse finder stk. 4 tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, omfatter alene journalføring af virksomhed fra den 1. januar 2026.

Stk. 9. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser, jf. § 14, stk. 1 og 2, i lov om psykologer m.v., fra den 1. januar 2026.

Stk. 10. Begrænsningen i retten til aktindsigt i § 14, stk. 4, i lov om psykologer m.v., finder fortsat anvendelse for psykologers optegnelser udarbejdet og indført før den 1. januar 2026.

§ 11

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3 og 7-9 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
2. **Sundhedsfaglig autorisation af psykologer**
- 2.1. **Gældende ret**
 - 2.1.1. Den nuværende regulering af psykologer
 - 2.1.2. Den almindelige regulering af sundhedspersoner
- 2.2. **Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning**
3. **Forholdet til databeskyttelsesforordningen- og loven**
- 3.1. **Journalopslag i uddannelsesøjemed**
- 3.2. **Videregivelse af oplysninger fra Psykolognævnet**
4. **Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4.1. **Økonomiske konsekvenser**
- 4.2. **Implementeringskonsekvenser**
5. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
6. **Administrative konsekvenser for borgerne**
7. **Klimamæssige konsekvenser**
8. **Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
9. **Forholdet til EU-retten**
10. **Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
11. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

Det er efter regeringens (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) opfattelse en afgørende del af et velfungerende sundhedsvæsen, at patienter kan henvende sig til en sundhedsperson i tillid til, at pågældende har de rette kvalifikationer og udfører sit arbejde ordentligt. Det er også vigtigt, at man som patient ved, hvilke muligheder man har, når denne forventning undtagelsesvis ikke holder stik. I begge tilfælde er det afgørende, at reglerne på området er gennemskuelige for den enkelte patient.

Herudover ønsker regeringen at nedbryde kunstige barrierer for samarbejde på tværs af faggrupper i sundhedsvæsenet, herunder barrierer der skyldes forskelle i den måde, faggrupper reguleres på.

Psykologer udgør en vigtig del af sundhedsvæsenet, særligt i en tid med øget fokus på forbedring af psykiatrien og mentalt helbred. Psykologer er imidlertid ikke ligesom andre sundhedspersoner underlagt lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven) under Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Psykologer er i stedet underlagt lov om psykologer m.v. (psykologloven) under Social- og Boligministeriet. Denne særregulering er historisk betinget og afviger på visse områder fra måden, andre sundhedspersoner reguleres.

Regeringen finder det mest hensigtsmæssigt, at alle sundhedspersoner er underlagt en ensartet regulering. Dette sikrer gennemsigtighed for patienterne og gør også reglerne mere overskuelige for psykologer, uanset om de udøver

faglig virksomhed inden for det offentlige sundhedsvæsen, i privat praksis m.v. Det foreslås derfor, at autorisation af og tilsyn med psykologer fremover skal reguleres i autorisationsloven, og at særreguleringen i psykologloven ophæves. Det vil navnlig medføre, at det fremover vil være et krav at man oppebærer autorisation som psykolog for at kunne benytte titlen »psykolog«, og at samtlige psykologer derved vil være underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med autoriserede sundhedspersoner. Autorisationen vil blive meddelt på baggrund af beståelse af kandidateksamen i psykologi.

Regeringen ønsker samtidigt at bevare den mulighed for og incitament til opkvalificering, som den nuværende ordning i psykologloven indebærer. Det foreslås derfor, at psykologer skal kunne gennemføre en psykologisk praksisuddannelse, og derved opnå tilladelse til at anvende titlerne psykolog med praksisuddannelse og klinisk psykolog. Det er hensigten at praksisuddannelsen skal medføre et kompetenceløft for psykologerne, og bl.a. ruste dem til at indgå som en endnu mere integreret del af sundhedsvæsenet. Det foreslås også, at reguleringen af den eksisterende specialpsykologuddannelse i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri bliver en del af reguleringen af psykologer i autorisationsloven.

2. Sundhedsfaglig autorisation af psykologer

2.1. Gældende ret

2.1.1. Den nuværende regulering af psykologer

Reguleringen af psykologer og autoriserede psykologers

titelbeskyttelse samt autoriserede psykologers forhold og forpligtelser er fastsat i lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021 (herefter psykologloven). Dette adskiller sig fra andre sundhedspersoner, hvis autorisation og heraf følgende forpligtelser er fastsat i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024 (herefter autorisationsloven).

Det fremgår af § 1, stk. 1, i psykologloven, at ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Det følger af bemærkningerne til § 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 52 som fremsat, side 12-13, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 687, at »dermed ligestillet eksamen« omfatter uddannelserne magisterkonferens i psykologi og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen, samt dermed ligestillede eksamener gennemført i udlandet.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.

Efter § 2, stk. 1, i psykologloven, tilkommer retten til at få autorisation som psykolog enhver, der her i landet har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed. Det fremgår af § 2, stk. 2, i psykologloven, at retten til at få autorisation som psykolog endvidere omfatter enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.

Det følger af bemærkningerne til § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 682, at »dermed ligestillet eksamen« ud over de i bestemmelsen nævnte eksamener, omfatter magisterkonferens i psykologi.

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven at overtrædelse af bl.a. § 1 straffes med bøde.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, i psykologloven, sammenholdt med Psykolognævnets »Retningslinjer for den praktiske uddannelse« af februar 2024, at Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse består af 2 års praktisk arbejde på fuld tid, bestående af 500 timers udredning, 500 timers intervention, og 160 timers supervision. Efter gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse indsendes eksamensbevis og dokumentation for gennemførelse til Psykolognævnet, der herefter træffer afgørelse om autorisation, jf. psykologlovens § 2, stk. 3.

Det følger af § 2, stk. 4, 1. pkt., i psykologloven, at autorisation ikke kan meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1. Bestemmelsen indebærer, at autorisation kan nægtes uanset gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse, såfremt psykologen

må antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet, eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed.

Det fremgår af § 2, stk. 4, 2. pkt., i psykologloven, at autorisation endvidere kan nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Det betyder, at autorisation kan nægtes uanset gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse, når psykologen er dømt for strafbart forhold, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet.

Ifølge § 19 i psykologloven kan social- og boligministeren fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af virksomhed her i landet som psykolog, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for psykologer og direktiver vedtaget af De Europæiske Fællesskaber. Der er i medfør af denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 1285 af 9. november 2023 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som psykolog eller autoriseret psykolog samt til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Psykolognævnet behandler i øvrigt ansøgninger om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer.

Efter § 2 a, stk. 1, i psykologloven, fører Psykolognævnet tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet. Det fremgår af § 2 a, stk. 2 og 3, i psykologloven, at Psykolognævnet som led i tilsynet kan optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag, og at Psykolognævnet endvidere som led i tilsynet af egen drift kan optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Det følger af § 2 a, stk. 4, i psykologloven, at Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. stk. 2, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

Det fremgår af § 2 b i psykologloven, at autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger, samt at Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Efter §§ 2 c-3 i psykologloven, kan Psykolognævnet reagere på autoriserede psykologers tilsidesættelse af deres faglige forpligtelser, kritisable faglig virksomhed hhv. grove forsømmelighed ved at udtale kritik, udtale alvorlig kritik,

iværksætte skærpet tilsyn, udstede et fagligt påbud, eller fratage autorisationen, alt efter sagens alvorlighed.

Det følger af § 2 e, stk. 2, i psykologloven, at Psykolognævnet, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, kan give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste en lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger. Det fremgår af § 3, stk. 2, i psykologloven, at en autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, hvis den pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e.

Efter § 3, stk. 1, i psykologloven, kan en autoriseret psykolog fratages sin autorisation, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed.

Fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 1 og 2, skal ske efter reglerne i § 6. Det indebærer bl.a., at Psykolognævnet skal anlægge en retssag herom i den borgerlige retsplejes former.

Ifølge psykologlovens § 5, kan Psykolognævnet i påtrængende tilfælde, hvor den fortsatte virksomhed frembyder overhængende fare, midlertidigt fratage udøveren af hvervet autorisationen.

Det fremgår af § 12 i psykologloven, at en autoriseret psykolog under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Ifølge bemærkningerne til § 12, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, er der tale om en retlig standard, der kan undergå ændringer i takt dels med udviklingen inden for det pågældende fagområde, dels med den almindelige samfundsudvikling.

Det fremgår af § 22 i psykologloven, at en autoriseret psykolog, der gør sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i psykologloven, at autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser over deres virksomhed. Det fremgår af § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 567 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, at for autoriserede psykologer, der er ansat i sundhedsvæsenet, skal oplysninger, jf. denne bekendtgørelses §§ 3 og 4, om den psykologiske behandling m.v. indgå i patientjournalen. Der er i bekendtgørelsens § 6 fastsat regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers optegnelser. Ifølge § 14, stk. 3, i psykologloven har den, om hvis personlige forhold der er udarbejdet optegnelser efter stk. 1, har ret til aktindsigt i optegnelserne. I henhold til § 14, stk. 4, kan retten til aktindsigt kan dog begrænses i det omfang, hvor partens interesse i aktindsigt

findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven at overtrædelse af bl.a. § 14 straffes med bøde. Overtrædelse af kapitel 1 i bekendtgørelse nr. 567 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, straffes også med bøde, jf. dennes § 11.

Det fremgår af § 16 i psykologloven, at autoriserede psykologer skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer. Ifølge forarbejderne til § 16, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 685, ligger der i kravet om uhildethed, at erklæringen skal være så objektiv som muligt, således at den hverken begunstiger klienten eller det modsatte.

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven at overtrædelse af bl.a. § 16 straffes med bøde.

Efter psykologlovens § 21 finder reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-f, tilsvarende anvendelse på psykologer.

2.1.2. Den almindelige regulering af sundhedspersoner

Sundhedspersoners grundlæggende rettigheder og pligter på sundhedsområdet er som udgangspunkt reguleret i autorisationsloven og i forskrifter fastsat i medfør heraf. Det gælder bl.a. regler om autorisation, titelbeskyttelse og forbeholdte virksomhedsområder. Herudover indeholder sundhedslovens afsnit III, jf. lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. marts 2025, bl.a. regler om patienters retsstilling, herunder regler om sundhedspersoners indhentelse af samtykke til behandling, tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger og andre fortrolige oplysninger.

Ved sundhedspersoner forstås efter sundhedslovens § 6, stk. 1, personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Det følger af bemærkningerne til § 6, stk. 1, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 3204, jf. Folketingstidende 1997-98 (2. samling), tillæg A, side 521, at autoriserede psykologer anses som sundhedspersoner i sundhedslovens forstand i det omfang de udfører sundhedsfaglige opgaver.

Autorisation i henhold til autorisationsloven meddeles normalt på baggrund af gennemførelse af den relevante danske grunduddannelse, jf. § 2 og lovens afsnit II. Efter § 2, stk. 2, i autorisationsloven, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af autorisation. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1004 af 28. august 2024 om autorisation af sundhedspersoner, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande uden for EU/EØS m.v., der regulerer ansøgere fra såkaldte tredjelande. Efter § 3, stk. 1, i autorisationsloven kan indenrigs- og sundhedsministeren også fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som

autoriseret sundhedsperson, som er nødvendige for gennemførelsen af overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked og direktiver vedtaget af Den Europæiske Union. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson med senere ændringer.

Fælles for autorisationsordningerne i autorisationsloven er, at autorisation hænger sammen med retten til at anvende den relevante fagtitel. Det fremgår således bl.a. af § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, og § 54, stk. 2, at alene personer med den relevante autorisation har ret til at betegne sig som læge, tandlæge, kiropraktor og sygeplejerske.

Personer, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, straffes efter autorisationslovens § 78 med bøde.

Ud over den beskyttede titel, der følger af autorisationen, har visse faggrupper yderligere beskyttede betegnelser, som der kan opnås tilladelse til at anvende når visse kriterier er opfyldt. Det fremgår således af § 30, § 54 a, stk. 1, og § 70 d, i autorisationsloven samt af § 47, stk. 4, i autorisationsloven, jf. §§ 1 og 2 i bekendtgørelse om specialtandlæger, at en person ikke uden tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed må betegne sig som speciallæge, specialsygeplejerske, ambulancebehandler med særlige kompetencer (paramediciner), hhv. specialtandlæge. Kriterierne for opnåelse af tilladelse til at anvende disse yderligere beskyttede betegnelser varierer mellem faggrupper.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i henhold til § 16, stk. 1, i autorisationsloven efter forhandling med børne- og undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier. Sundhedsstyrelsen har i medfør heraf og efter bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 1303 af 25. november 2010 om specialuddannelse af psykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri. Bekendtgørelsen regulerer den såkaldte specialpsykologuddannelse for autoriserede psykologer, der vil specialisere sig i børne- og ungdomspsykiatri eller psykiatri.

Der er i autorisationslovens § 27, stk. 3, § 47, stk. 3, § 52, stk. 3 og 5, § 54, stk. 4 og 6, § 54 a, stk. 2, § 55, stk. 3, § 64, stk. 3, § 65, stk. 3, § 67, stk. 3, § 68, stk. 4, og § 70 e, stk. 3, fastsat regler om, at bestemte sundhedsfaglige områder er forbeholdt autoriserede personer (forbeholdt virksomhedsområde). Eksempelvis må kun læger – medmindre andet er særligt lovhjemlet – foretage operative indgreb. Udøvelse af forbeholdt virksomhed uden at have den relevante autorisation straffes med bøde i medfør af autorisationslovens § 79.

Det fremgår af § 81 i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, specialtandlæge, jf. § 47, stk. 4, eller specialsygeplejerske, jf. § 54 a, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde. Det fremgår ydermere af § 81 a i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som ambulancebehandler med særlig kompetence eller paramediciner, jf. § 70 d, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Autoriserede sundhedspersoner er efter autorisationslovens § 17 under udøvelsen af deres virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed, det vil sige undersøgelse, diagnosticering, behandling m.v. Dog gælder det kun i behandler-/patient-forholdet, og ikke for virksomhed, som en autoriseret sundhedsperson udfører i anden form for ansættelse, f.eks. som ansat i en administrativ stilling i f.eks. en faglig styrelse, en kommune, et forsikringselskab hvor arbejdet ikke tager sigte på at behandle patienter m.v.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre medmindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven for-

svarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig behandlingerne inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil. Hertil kommer, at arbejdsgiveren/driftsherren har et ansvar for at sikre, at opgaverne er forsvarligt tilrettelagt, herunder at sikre, at de medarbejdere, der varetager en given opgave, har de nødvendige faglige kompetencer hertil, lige som driftsherren skal sørge for, at der foreligger de fornødne instrukser for udførelsen af arbejdet.

Det fremgår af § 75 i autorisationsloven, at en autoriseret sundhedsperson, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Autoriserede sundhedspersoner skal desuden efter § 20, stk. 1, ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed. Herved forstås, at sundhedspersonen skal være objektiv, og at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten.

Det fremgår af § 9 i bekendtgørelse nr. 908 af 18. august 2011 om afgivelse af erklæringer m.v., at overtrædelse af bekendtgørelsens § 4, § 5 og § 8, straffes med bøde. Disse bestemmelser angår sundhedspersonens pligt til ikke at afgive erklæringer om sygdomme eller forhold, som vedkommende ikke har fornødent fagligt kendskab til, hvilke oplysninger som erklæringen skal indeholde, hhv. processen for erklæringens afgivelse.

Det fremgår af autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., i autorisationsloven at læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter skal føre patientjournaler over deres virksomhed.

Journalføringspligten er i bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler (journalføring, opbevaring, videregivelse, overdragelse m.v.) (herefter journalføringsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af § 21, stk. 2, udvidet til at også at gælde andre autoriserede sundhedspersoner og personer, der handler på disses ansvar.

Det fremgår af § 51 i journalføringsbekendtgørelsen, at overtrædelse af bekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 4, § 5, stk. 1 og 3, § 7, § 9, stk. 2, § 10, stk. 1-3 og 5, §§ 11-12, §§ 14-18, § 20, § 21, stk. 2-3, §§ 22-31, § 32, stk. 2-3, § 33, § 34, stk. 1, § 35, stk. 1-2 og 4-7, §§ 36-37, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 2, § 40, § 41, stk. 1-2 og 4, § 46, stk. 1-4, § 48, § 49, stk. 1 og § 50, stk. 1, straffes med bøde. Disse

bestemmelser omhandler gennemgående journalføringspligt og -ansvar, indholdet af patientjournalen, proceduren for journalføring hhv. behandling af oplysninger i patientjournalerne, herunder opbevaring og overdragelse.

Autoriserede sundhedspersoner er underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds sundhedsfaglige tilsyn. Styrelsen fører efter autorisationslovens § 5, stk. 1 og 2, tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar, og øvrige personer, der udøver sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet (individtilsynet).

Efter § 5, stk. 3, gælder stk. 1 og 2 dog ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

En autoriseret sundhedsperson kan efter § 7 i autorisationsloven fratages autorisationen hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af nærmere oplyste grunde:

Autorisationen kan i medfør af § 7, nr. 1 og 2, fratages, hvis den autoriserede sundhedsperson må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af en fysisk tilstand, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet eller sygdom eller misbrug af rusmidler el.lign., der midlertidigt eller varigt gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet (egnethedssager).

Autorisationen kan i henhold til § 7, nr. 3, fratages, hvis den autoriserede sundhedsperson må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af grov forsømmelighed ved udøvelse af erhvervet (faglighedssager).

Dertil kommer tilfælde omfattet af § 7 a i autorisationsloven, hvorefter en autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen, hvis den pågældende ikke afgiver de i § 6, stk. 1, omtalte oplysninger til gennemførelse af tilsynet og ikke medvirker ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger, samt hvis den pågældende ikke overholder domme eller afgørelser om tilsynsforanstaltninger efter § 8, § 8 a, § 9, stk. 1 eller 2, § 9 b, stk. 1, § 10, stk. 1, § 10 a eller § 10 c, stk. 1,

En autoriseret sundhedsperson kan efter § 8, stk. 1 hhv. 2, i autorisationsloven få indskrænket sit virksomhedsområde, hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder på grund af alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed eller hvis vedkommende må antages at være til fare for patientsikkerheden, fordi den pågældende er uegnet til udøvelsen af erhvervet på grund af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2.

Fratagelse af autorisation efter §§ 7 og 7 a eller om indskrænkning af en autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde efter § 8, skal ske efter reglerne i § 11. Det indebærer bl.a., at Styrelsen for Patientsikkerhed skal anlægge en retssag herom i den borgerlige retsplejes former.

Ud over fratagelse af autorisation og indskrænkning af virk-

somhedsområde, har Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af §§ 9-10 c i autorisationsloven mulighed for at anvende en række andre tilsynsreaktioner. Det gælder midlertidig fratagelse af autorisation, midlertidig indskrænkning af virksomhedsområde, afgørelse med vilkår, forbud, påbud, skærpet tilsyn og suspension.

Afgørelser truffet af Styrelsen for Patientsikkerhed, som indebærer begrænsninger i sundhedspersonens virke, dvs. afgørelser om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, arbejdsforbud og suspensioner, jf. § 9, § 9 b, stk. 1, og § 10 c, stk. 1, kan efter § 14, stk. 2, påklages til Ankenævnet for Tilsynsafgørelser efter reglerne herom i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Ud over reglerne om tavshedspligt, videregivelse og indhentning af helbredsoplysninger m.v. i sundhedslovens kapitel 9, er autoriserede sundhedspersoner omfattet af straffelovens § 152 b om tavshedspligt for personer, der udøver eller har udøvet en virksomhed eller et erhverv i medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse. Autoriserede sundhedspersoners medhjælpere er tilsvarende omfattet af straffelovens § 152 c om tavshedspligt for medhjælpere til personer omfattet af straffelovens §§ 152-152 b.

Styrelsen for Patientsikkerhed fører derudover tilsyn med behandlingssteder. Efter sundhedslovens § 213, stk. 1, fører styrelsen det overordnede tilsyn med sundhedsforholdene og den sundhedsfaglige virksomhed på sundhedsområdet, og efter bestemmelsens stk. 2 gennemfører styrelsen løbende tilsyn med udvalgte behandlingssteder nævnt i § 213 c, stk. 1, ud fra en løbende vurdering af, hvor der kan være størst risiko for patientsikkerheden (organisationstilsynet).

Sundhedslovens § 213 c, stk. 1, omfatter sygehuseheder, klinikker, praksisser, plejecentre, plejehjem, bosteder, sundheds- eller genoptræningssteder og andre behandlingssteder, hvor sundhedspersoner udøver behandling. Styrelsen for Patientsikkerhed har i medfør af § 213, stk. 3, fastsat nærmere regler om hvilke behandlingssteder der er omfattet i bekendtgørelse nr. 1206 af 20. november 2024 om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder m.v. (herefter RBT-bekendtgørelsen).

Det fremgår af § 2, stk. 1, i RBT-bekendtgørelsen, at der ved et behandlingssted forstås en selvstændig virksomhed, hvor eller hvorfra en eller flere sundhedspersoner udfører behandling, jf. dog § 3. Det fremgår endvidere af § 2, stk. 3 og 4, i RBT-bekendtgørelsen, at der ved behandling forstås undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødsels-hjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient, jf. sundhedsloven, § 5, og at der ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriserede af Styrelsen for Patientsikkerhed til at varetage sundhedsfaglige opgaver og personer, der handler på disses ansvar.

Virksomheder, som udfører behandling udelukkende ved

autoriserede psykologer, anses efter § 3, nr. 3, i RBT-bekendtgørelsen ikke som behandlingssteder.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 16. august 2024 som ændret ved lov nr. 647 af 11. juni 2024 (herefter klage- og erstatningsloven) kan patienter klage til Styrelsen for Patientklager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 (forløbsklager). Patienter kan også efter § 2 klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, der behandler klager over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed (disciplinærklager), når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpente omstændigheder, eller hvis Styrelsen for Patientklager som led i en forløbsklage har udtalt kritik af behandlingsstedet. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed er i § 1, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2010 om ikke-autoriserede persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed, udvidet til også at omfatte autoriserede psykologer og psykologer i perioden fra bestået afsluttende eksamen til erhvervelse af autorisation.

Patienter, som påføres skade i det danske sundhedsvæsen, eller efterladte til disse patienter, kan søge erstatning og godtgørelse efter patienterstatningsordningen for behandlingsskader i medfør af reglerne i kapitel 3 i klage- og erstatningsloven. Patienter eller efterladte til patienter har desuden mulighed for at søge erstatning og godtgørelse for skade påført som følge af egenskaber ved et lægemiddel (lægemiddelskade) efter klage- og erstatningslovens kapitel 4.

2.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Psykologloven blev ved sin affattelse ikke sammentænkt med den eksisterende regulering af sundhedsvæsenet og sundhedspersoner og situationen er derfor den, at ikke-autoriserede psykologer lovgivningsmæssigt som udgangspunkt ikke betragtes som sundhedspersoner, og at autoriserede psykologer, selv om de kan være sundhedspersoner i sundhedslovens forstand, ikke på alle punkter er underlagt de samme regler som øvrige sundhedspersoner, ligesom de ikke er undergivet samme tilsyn.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er opmærksom på, at psykologer i stadig større grad anvendes og i praksis anses som en integreret del af sundhedsvæsenet og det samlede behandlingsforløb. Det er derfor ministeriets opfattelse, at denne særegne regulering – der ikke findes tilsvarende ek-

sempler på, for så vidt angår andre faggrupper i sundhedsvæsenet – ikke er hensigtsmæssig. Den særegne regulering komplicerer anvendelse af sundhedslovgivningen på psykologer unødigt og gør retsstillingen for patienter, klienter og psykologer svært gennemsigtig. Det gælder ikke mindst på de rettigheder og forpligtelser, som følger med en autorisation, og som derfor på nuværende tidspunkt er forskellig for psykologer og andre fagpersoner, som er sundhedsfagligt autoriserede.

Det vil derfor efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt, at den gældende autorisationsordning for psykologer afløses af en sundhedsfaglig autorisationsordning i autorisationsloven på linje med øvrige sundhedspersoner.

Ministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, og at psykologer afhængig heraf arbejder med patienter, klienter eller borgere, hvoraf visse dele er sundhedsfaglig virksomhed.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at en sundhedsfaglig autorisationsordning bør omfatte alle, der uddannes som psykologer, idet psykologer inden for stort set alle brancher i et vist omfang udøver faglig virksomhed, som kan betragtes som behandling i sundhedslovens forstand.

Det er også ministeriets opfattelse, at en sundhedsfaglig autorisationsordning for psykologer bør indebære, at retten til at betegne sig psykolog alene bør tilkomme personer med autorisation som psykolog. Denne titelbeskyttelse, som andre autoriserede sundhedspersoner også nyder, indebærer, at titlen på en given sundhedsprofession forbeholdes personer med den relevante autorisation. Dette gør det efter ministeriets opfattelse enkelt og gennemskueligt for patienter at konstatere, hvorvidt en person har den relevante autorisation, og at de dermed kan forvente, at pågældende er underlagt tilsyn med sin sundhedsfaglige virksomhed.

Det er efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse afgørende, at en sundhedsfaglig autorisationsordning medfører, at psykologer som andre autoriserede sundhedspersoner omfattes af det gældende tilsynssystem og andre relevante regler i sundhedslovgivningen. Derfor bør det være en konsekvens af forslaget, at psykologer vil skulle omfattes af de gældende regler på sundhedsområdet, som øvrige sundhedspersoner er underlagt, og som er en konsekvens af en sundhedsfaglig autorisation. Det gælder bl.a. regler om autorisation, titelbeskyttelse, tilsyn, reglerne om patienters retsstilling, klage, erstatning og journalføringspligt.

Ministeriet finder det desuden hensigtsmæssigt, at autorisationsordningen for psykologer tilskynder psykologer til at videreudanne sig og tilegne sig styrkede kliniske kompetencer, og at en række opgaver, der betros psykologer af myndigheder, er forbeholdt autoriserede psykologer, der har gennemgået en sådan supplerende praktisk uddannelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er opmærksom på, at der med etablering af en ny autorisationsordning til afløsning af den gældende vil være behov for en overgangsordning, fordi der er tale om en faggruppe, hvor en del af faggruppen i forvejen er autoriseret. Der bør derfor efter ministeriets opfattelse tages højde for, at disse personer allerede én gang har betalt for sin autorisation, har indrettet sig og tilrettelagt sit arbejdsliv efter at kunne anvende en titel og have visse arbejdsopgaver, ligesom der af hensyn til patienternes sikkerhed bør tages højde for, at visse psykologer allerede efter gældende regler kan være underlagt en tilsynsmæssig sanktion.

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslås det, at der oprettes en sundhedsfaglig autorisationsordning for psykologer. Dette vil medføre, at psykologloven ophæves, og at reguleringen af psykologers autorisationsforhold m.v. fremover skal ske efter autorisationsloven.

Det foreslås, at autorisation vil kunne meddeles på baggrund af bestået dansk psykologeksamen, det vil sige kandidateksamen i psykologi, og de historiske uddannelser magisterkonferens i psykologi og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen, der i dag giver adgang til at anvende psykologtitlen og opnå autorisation som psykolog, jf. pkt. 2.1.1.

For EU- og EØS-statsborgere, der er psykologfagligt uddannet, vil der blive fastsat regler om, at de vil kunne opnå autorisation, såfremt de opfylder de relevante krav til EU- og EØS-sundhedspersoner. For ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande uden for EU/EØS, vil der blive fastsat regler om, at de – på linje med hvad der gælder for andre grupper af ansøgere, der søger om dansk autorisation – skal have mulighed for at gennemføre en autorisationsproces, hvis deres udenlandske uddannelse kan sidestilles med den tilsvarende danske uddannelse.

Det foreslås, at anvendelsen af titlen »psykolog« forbeholdes personer, der oppebærer autorisation som psykolog. Hvis en psykolog får frataget eller frasiger sig sin autorisation, vil pågældende dermed ikke længere kunne kalde sig psykolog, indtil autorisationen evt. generhverves.

Det betyder, at det, i modsætning til hvad der gælder i dag, ikke vil være tilladt at kalde sig psykolog alene på baggrund af en kandidatgrad i psykologi, idet det tillige vil være påkrævet, at man besidder en gyldig autorisation som psykolog. Kandidater i psykologi uden autorisation som psykolog vil fortsat kunne anvende betegnelserne »kandidat i psykologi«, »candidatus/candidata psychologiae«, »cand.psych.« og den engelske betegnelse »Master of Science (MSc) in Psychology«, forudsat at dette ikke i en given sammenhæng vil være egnet til at vække forestilling om at pågældende har en autorisation. Det samme gælder anvendelsen af titlerne »mag.art. i psykologi«, »cand.pæd. i psykologi« og »cand.pæd.psych.« fra de historiske psykologuddannelser. Anvendelse af betegnelsen »cand.psych. aut.« og lignende må anses som egnet til at vække forestilling om, at anvenderen af betegnelsen har en autorisation som

psykolog, og det vil derfor være i strid med titelbeskyttelsen at betegne sig som »cand.psych. aut.« og lignende uden at være autoriseret som psykolog.

Det vil ligeledes være strafbart for en person, der har fraskrevet sig eller fået frataget sin autorisation som psykolog, at fortsætte med at udøve dette hverv, jf. autorisationslovens § 76. Dette er ikke tilfældet efter psykologlovens regler i dag, hvor en autoriseret psykolog, der fratages sin autorisation, kan fortsætte sin virksomhed, men dog ikke kan kalde sig autoriseret psykolog.

Personer med autorisation som psykolog vil efter den foreslåede ordning være underlagt de samme pligter som andre autoriserede sundhedspersoner.

Det betyder, at psykologer, som autoriseres efter den foreslåede ordning, og de psykologer, som omfattes af overgangsbestemmelsen, vil blive underlagt pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af deres virksomhed i autorisationslovens § 17. Bestemmelsen fastslår, at en autoriseret sundhedsperson under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed.

Sundhedsfaglig virksomhed forstås i almindelighed i overensstemmelse med behandlingsbegrebet efter sundhedslovens § 5, hvorefter behandling omfatter undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje, samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient.

Der vil således være tale om behandling, når en psykolog undersøger, diagnosticerer eller behandler en patient med psykisk lidelse. Der vil også være tale om behandling, når en psykolog f.eks. ved samtalerapi behandler eller rådgiver personer, der befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Der vil tillige være tale om behandling, når en psykolog ved brug af sine psykologfaglige kompetencer vurderer en persons funktions- og kompetenceevne, psykiske trivsel m.v., som det f.eks. er tilfældet, når en psykolog udfører psykologisk undersøgelse af børn og forældre som led i en forældrekompetenceundersøgelse eller børnesagkyndig undersøgelse, eller når psykologer udfører udredning og tests i PPR-regi. Det afgørende er, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold – uafhængigt af om der i praksis bruges betegnelser som klient, borger eller andet om den, der behandles eller ydes rådgiv-

ning til. Det vil ikke være afgørende, om behandlingen kun omfatter en person ad gangen eller sker på et hold. Formålet med behandling – og ikke behandlingsmetode – vil være afgørende.

Begreberne »patient«, »klient« og »borger« skal i denne sammenhæng ikke nødvendigvis forstås sådan, at patienten/klienten også er psykologens opdragsgiver.

Visse former for psykologfaglig virksomhed vil ikke kunne betegnes som sundhedsfaglig virksomhed, navnlig skriftlig formidling, undervisning og opgaver af rent administrativ karakter, herunder hvor en psykolog på samme måde som en kommunal lægekonsulent alene tager stilling til en sag på skriftligt grundlag. Heller ikke varetagelse af en HR-funktion eller generel rådgivning om organisationspsykologiske forhold, hvori der ikke indgår et patient/behandler- eller klient/psykolog-forhold ville kunne betragtes som sundhedsfaglig virksomhed. Forslaget ændrer ikke på, at psykologer i dag også udfører vigtige opgaver, der ikke kan karakteriseres som sundhedsfaglige. Der vil eksempelvis være psykologopgaver i regi af skolevæsenet, der er så abstraheret fra konkrete personforhold eller af så almen karakter, at de ikke kan anses som sundhedsfaglige.

Afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed har ikke betydning for den eksisterende afgrænsning af andre sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre medmindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven forsvarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav

på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig behandlinger inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil.

En psykolog vil således med den foreslåede ordning skulle undlade at påtage sig opgaver og have pligt til at sige fra over for opgaver, hvis den pågældende ikke føler sig kompetent til at udføre den pågældende opgave. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende (endnu) ikke har modtaget tilstrækkelig træning i udførelsen af bestemte opgaver. Den enkelte psykolog bør således alene påtage sig at udføre de behandlinger, som vedkommende fagligt er kvalificeret til, og som vedkommende ser sig i stand til at udføre fagligt forsvarligt.

Bestemmelsen i autorisationslovens § 17 svarer, jf. Folketings Tidende 2005-06, tillæg A, side 3215 og 3208, jf. Folketings Tidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, til psykologlovens § 12, men vil som følge af den foreslåede ordning komme til at gælde for alle psykologer.

At psykologer vil blive underlagt de samme pligter som andre autoriserede sundhedspersoner betyder også, at denne gruppe vil skulle udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer som de afgiver i deres egenskab af psykologer, hvilket er fastslået i autorisationslovens § 20, stk. 1. Bestemmelsen indebærer – ud over ovennævnte pligt til at udvise omhu – at sundhedspersonen skal være objektiv, det vil sige, at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten.

Erklæringer er skriftlige udsagn om en persons sundhedstilstand eller årsag til en persons død, som efter sit indhold er bestemt til at finde anvendelse i retsforhold. Psykologers afgivelse af erklæringer der afgives i egenskab af psykolog som led i sundhedsfaglig psykologvirksomhed, vil være omfattet af autorisationslovens § 20. I overensstemmelse med den ovenstående eksemplificering af sundhedsfaglig psykologvirksomhed, vil psykologers erklæringer i forbindelse med forældrekompetenceundersøgelser og børnesagkyndige undersøgelser således være omfattet. »Sundhedstilstand« skal således ikke forstås snævert.

Psykologer vil også skulle føre journal efter reglerne i autorisationslovens kapitel 6 og forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder journalføringsbekendtgørelsen.

Det foreslås også, at psykologer omfattet af den foreslåede ordning omfattes af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn, herunder individtilsyn og de tilsynsforanstaltninger, som styrelsen har til rådighed, og at behandlingssteder, hvor psykologer udfører sundhedsfaglig virksomhed, fremover vil være omfattet i fuldt omfang af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med behandlingssteder (organisationstilsyn). Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn vil i den forbin-

delse træde i stedet for Psykolognævnets tilsyn efter den gældende ordning.

Behandlingssteder, der udøver virksomhed ved psykologer, og ikke i forvejen er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn, vil som konsekvens af forslaget blive omfattet af dette tilsyn og skulle betale det relevante registreringsgebyr.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning, herunder de ovenstående aspekter om brug af psykologtitlen og tilsynet med psykologer, vil udgøre et løft af patientsikkerheden og patienters retssikkerhed, idet det gøres mere gennemskueligt for patienterne, hvorvidt en behandler er autoriseret og underlagt tilsyn, og da anvendelsen af sundhedsvæsenets lovgivning om klage og erstatning på psykologer gøres mere ligetil. Sidstnævnte styrker også psykologernes retssikkerhed ved at gøre det mere klart, hvornår de er omfattet af de nævnte regler.

Det skal understreges, at den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer ikke i sig selv vil indebære ændringer i de opgaver, som psykologer i dag udfører i sundhedsvæsenet og andetsteds. Det vil således stadigvæk være op til driftsherren – f.eks. den kommunale ledelse for en psykolog ansat i kommunen eller sygehusledelsen for en psykolog, der arbejder i psykiatrien – at lede og fordele arbejdet. For selvstændige psykologer, vil de rammer, der sættes af en opdragsgiver, også kunne være normerende for psykologens opgaveløsning. Den foreslåede ordning vil således ikke indebære, at psykologer opnår krav på at udføre bestemte opgaver, og det vil fortsat være op til driftsherren at fastsætte ansvars- og kompetencefordelingen personalet imellem inden for grænserne af det fagligt forsvarlige.

Forslaget vil også betyde, at psykologer omfattes af sundhedslovgivningens klage- og erstatningsordninger i fuldt omfang. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand, hvor kun en delmængde af psykologer er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns personelle kompetence og patienterstatningsordningens dækningsområde. Klageadgangen vil omfatte psykologers sundhedsfaglige virksomhed samt visse dele af sundhedsloven. Der henvises til bemærkningerne om afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed. Dækning af patientskader vil bl.a. være betinget af, at skaden påføres i forbindelse med psykologens undersøgelse, behandling el.lign.

Det foreslås også, at psykologer skal kunne gennemføre en psykologisk praksisuddannelse, der medfører retten til at anvende betegnelserne »psykolog med praksisuddannelse« og »klinisk psykolog«, som psykologen frit vil kunne vælge imellem eller anvende samtidigt. Det skyldes, at psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, og at gennemførelse af praksisuddannelsen derfor bør medføre retten til at anvende betegnelser, der er relevante på tværs af disse kontekster. Med forslaget sikres det, at psykologer får mulighed for et kompetenceløft, der bl.a. vil ruste dem til at indgå som en endnu mere integreret del af sundhedsvæsenet,

men også være relevant for psykologer, der agter at arbejde på andre områder. Praksisuddannelsen vil ikke betyde, at alle psykologer fremover vil skulle arbejde på sundhedsområdet, eller at psykologer ikke fremtidigt vil kunne varetage andre opgaver. Det vil fortsat være driftsherren, der i kraft af retten til at lede og fordele arbejdet, bestemmer, hvordan psykologernes kompetencer skal anvendes i det daglige arbejde.

Det foreslås, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om den psykologiske praksisuddannelse. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om den psykologiske praksisuddannelse vil blandt andet kunne bruges til at fastsætte regler om merit for personer, der har været i gang med at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse ved lovens ikrafttræden. Det forventes, at den psykologiske praksisuddannelses normale varighed vil være 2 år, ligesom det er tilfældet for Psykolognævnets eksisterende supplerende praktiske uddannelse.

Samtidigt foreslås det, at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) kan videreuddanne sig til specialpsykolog inden for nærmere bestemte funktionsområder og om anvendelse af særlige betegnelser for psykologer, der har gennemgået sådan en uddannelse. Forslaget sikrer videreførelsen af de eksisterende specialpsykologuddannelser. Med forslaget vil uddannelsen af psykologer i henhold til sundhedslovgivningen fremover vil bestå af tre mulige trin: Gennemførelse af kandidatuddannelsen i psykologi, der danner grundlag for meddelelse af autorisation som psykolog, gennemførelse af den psykologiske praksisuddannelse, der danner grundlag for meddelelse af tilladelse til at betegne sig psykolog med praksisuddannelse og klinisk psykolog, og gennemførelse af en eller flere videreuddannelser til specialpsykolog.

Det foreslås også, at psykologer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er autoriserede under den gældende ordning, meddeles autorisation som psykolog og tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse og klinisk psykolog uden at skulle ansøge herom eller betale gebyr. Forslaget tager herved hensyn til personer, der allerede er autoriserede under den gældende ordning.

Kandidater i psykologi, der ikke er autoriseret på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil skulle ansøge om autorisation ved Styrelsen for Patientsikkerhed. Det foreslås derfor endeligt, at personer der ved lovens ikrafttræden har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til psykologloven, uden autorisation fortsat må betegne sig som psykolog frem til og med 31. december 2028. Herved sikres det, at kandidater i psykologi uddannet før lovens ikrafttræden har en passende tidsperiode til at søge om autorisation.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og -loven

3.1. Journalopslag i uddannelsesøjemed

Med de foreslåede ændringer af sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, og stk. 6, samt § 42 d, stk. 2, nr. 1, herunder litra a og c, i lovforslagets § 2, nr. 1-4, vil psykologer inden for rammerne af bestemmelserne kunne indhente og kunne få videregivet til sig ikke følsomme personoplysninger om eksempelvis en patients navn og alder og følsomme oplysninger såsom helbredsoplysninger.

Behandling er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis en behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at den foreslåede behandling af personoplysninger kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, som led i udførelse af en opgave i samfundets interesse. Ministeriet har herved lagt vægt på, at samfundet har en klar interesse i, at der er mulighed for at psykologer har mulighed for at tilgå oplysninger om tidligere behandlingsforløb med henblik på vurdering af egen indsats eller som led i et uddannelsesforløb, idet dette sikrer et højt kvalitetsniveau i psykologernes opgaveløsning.

Behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger myndigheden til at udføre en bestemt myndighedsopgave. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at kravet om et supplerende retsgrundlag i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, opfyldes i medfør af de foreslåede regler i lovforslagets § 2.

For så vidt angår følsomme personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandlingen er nødvendig med henblik på forebyggende medicin eller arbejdsmedicin til vurdering af arbejdstagerens erhvervssevne, medicinsk diagnose, ydelse af social- og sundhedsomsorg eller -behandling eller forvaltning af social- og sundhedsomsorg og -tjenester på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller i henhold til en kontrakt med en sundhedsperson og underlagt de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 3. Databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, bestemmer, at personoplysninger som omhandlet i stk. 1 kan behandles til de formål, der er omhandlet i stk. 2, litra h, hvis disse oplysninger behandles af en fagperson, der har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer, eller under en sådan persons ansvar, eller af en anden person, der også har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens arti-

kel 9, stk. 2, litra i, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandlingen er nødvendig af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet, f.eks. beskyttelse mod alvorlige grænseoverskridende sundhedsrisici eller sikring af høje kvalitets- og sikkerhedsstandarder for sundhedspleje og lægemidler eller medicinsk udstyr på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som fastsætter passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig tavshedspligt.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at behandlingen af følsomme personoplysninger efter de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, jf. stk. 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, samt databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra i, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Ministeriet har for så vidt angår databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, jf. stk. 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, lagt vægt på, at samfundet har en klar interesse i, at der som led i forvaltningen af social- og sundhedsomsorg og -tjenester er mulighed for at psykologer har mulighed for at tilgå oplysninger om tidligere behandlingsforløb med henblik på vurdering af egen indsats eller som led i et uddannelsesforløb, idet dette sikrer et højt kvalitetsniveau i psykologernes opgaveløsning, jf. også databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 53. For så vidt angår kravet om tavshedspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, har ministeriet lagt vægt på, at behandlingen af oplysninger vil blive foretaget af personer, som efter sundhedslovens § 40 og straffelovens § 152 b, stk. 1, er underlagt tavshedspligt, at den alene gælder relevante oplysninger i en afgrænset periode, og at patienter kan frabede sig behandlingen til lærings- og kompetenceudviklingsformål efter den foreslåede bestemmelse.

Ministeriet har for så vidt angår databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra i, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, lagt vægt på, at samfundet har en klar interesse i at psykologer har mulighed for at tilgå oplysninger om tidligere behandlingsforløb med henblik på vurdering af egen indsats eller som led i et uddannelsesforløb, idet dette sikrer høje kvalitetsstandarder for sundhedspleje. Ministeriet har herudover lagt vægt på, at der er fastsat passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i kraft af, at behandlingen af oplysninger vil blive foretaget af personer, som efter sundhedslovens § 40 og straffelovens § 152 b, stk. 1, er underlagt tavshedspligt, at den alene gælder relevante oplysninger i en afgrænset periode, og at patienter kan frabede sig behandlingen til lærings- og kompetenceudviklingsformål efter den foreslåede bestemmelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforord-

ningens artikel 5, også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

3.2. Videregivelse af oplysninger fra Psykolognævnet

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 3 (ny § 18 i psykologloven) vil Psykolognævnet og dets sekretariat videregive ikke følsomme personoplysninger, eksempelvis en (autoriseret) psykologs navn og alder, og efter omstændighederne følsomme personoplysninger såsom helbredsoplysninger samt oplysninger om strafbare forhold til Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager. Dette gælder dog ikke oplysninger fra før den 1. juli 2022, der ikke har givet anledning til nærmere undersøgelse.

Behandling er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis en behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at den foreslåede behandling af personoplysninger kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, som led i myndighedsudøvelse.

Behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger myndigheden til at udføre en bestemt myndighedsopgave. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at kravet om et supplerende retsgrundlag i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, opfyldes i medfør af den foreslåede regel i lovforslagets § 7, nr. 3.

For så vidt angår følsomme personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandling er nødvendig for at overholde den dataansvarliges eller den registreredes arbejds-, sundheds- og socialretlige forpligtelser og specifikke rettigheder, for så vidt den har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller en kollektiv overenskomst i medfør af medlemsstaternes nationale ret, som giver fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol.

Det følger endelig af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandlingen er nødvendig med henblik på forebyggende medicin eller arbejdsmedicin til vurdering af arbejdstagerens erhvervsevne, medicinsk diagnose, ydelse

af social- og sundhedsomsorg eller -behandling eller forvaltning af social- og sundhedsomsorg og -tjenester på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller i henhold til en kontrakt med en sundhedsperson og underlagt de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 3. Databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, bestemmer, at personoplysninger som omhandlet i stk. 1 kan behandles til de formål, der er omhandlet i stk. 2, litra h, hvis disse oplysninger behandles af en fagperson, der har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer, eller under en sådan persons ansvar, eller af en anden person, der også har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at behandlingen af følsomme personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 3 (ny § 18 i psykologloven) kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, samt databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, jf. stk. 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har for så vidt angår databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, lagt vægt på, at behandlingen er nødvendig både for at overholde Styrelsen for Patientsikkerheds pligt til at føre tilsyn med autoriserede sundhedspersoner, herunder psykologer, og Styrelsen for Patientsikkerheds pligt til at behandle klagesager om samme, samt autoriserede sundhedspersoners pligt til at være underlagt tilsyn med deres virksomhed. Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at der gives fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser i form af offentligt ansattes tavshedspligt samt de regler der i almindelighed gælder for forvaltningsmyndigheders indhentning og videregivelse af oplysninger.

Ministeriet har for så vidt angår databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, lagt vægt på, at Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager i de tilfælde hvor de som led i myndighedsudøvelse udøver deres afgørelsesbeføjelser, er nødt til at behandle relevante oplysninger for at kunne gøre disse retskrav gældende, jf. også databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 52.

Ministeriet har for så vidt angår databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h, jf. stk. 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, lagt vægt på, at tilsyn med og behandling af klager over sundhedspersoner er myndighedsudøvelse der sker som en integreret del af forvaltningen af social- og sundhedsomsorg og -tjenester, jf. også databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 53. For så vidt angår kravet om tavshedspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, har ministeriet lagt vægt på, at behandlingen af oplysning-

er vil blive foretaget af personer, som er underlagt de regler om tavshedspligt, der gælder for offentligt ansatte.

Behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Ethvert omfattende register over straffedomme må kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger om strafbare forhold vil være tilladelig, idet den vil have hjemmel i national ret, og der gives passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Ministeriet har herved lagt vægt på, at behandlingen vil foretages af offentlige myndigheder med hjemmel i national ret. Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at der gives fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i form af offentligt ansattes tavshedspligt samt de regler der i almindelighed gælder for forvaltningsmyndigheders indhentning og videregivelse af oplysninger.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5, også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser. Særligt for så vidt angår den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 3 (ny § 18 i psykologloven) bemærker ministeriet, at forslaget vurderes at være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b om formålsbegrænsning, idet personoplysningerne grundlæggende vil blive brugt til det samme formål (kontrol med autoriserede persongruppers arbejde).

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører udgifter for staten i form af 13,5 mio. kr. i bevilling ud over eksisterende rammer i 2025 og ca. 4,4 mio. kr. de følgende år. Forslaget indeholder både udgifter der dækkes ved bevilling og udgifter, der dækkes gennem gebyrer.

Gebyrerne dækker Styrelsen for Patientsikkerheds behandling af ansøgninger om autorisation som psykolog og ansøgninger om tilladelse til at betegne sig psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) samt styrelsens organisationstilsyn med behandlingssteder, der udfører behandling ved psykologer.

Styrelsen for Patientklager og Patienterstatningen har vurde-

ret, at lovforslaget ikke vil medføre mærkbare stigninger i antallet af klage- og erstatningssager.

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.2. Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget vil indebære at reguleringen af psykologer fremover varetages af Styrelsen for Patientsikkerhed i stedet for Psykolognævnet. Dette indebærer dels, at styrelsens IT-systemer skal tilpasses hertil, og dels at de eksisterende autoriserede psykologer (samt personer der tidligere har været autoriserede psykologer men ikke længere er det) skal overføres fra nævnets til styrelsens systemer. Styrelsen vil også skulle bruge oplysninger om kandidater i psykologi fra landets universiteter. Fra 1. januar 2026 og fremadrettet skal styrelsen løbende modtage lister over nyuddannede kandidater i psykologi.

Der vil skulle fastsættes nærmere regler for den psykologiske praksisuddannelse. Denne opgave, samt den løbende drift af praksisuddannelsen, forventes varetaget af Sundhedsstyrelsen.

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner. Psykologer udfører i dag visse opgaver i henhold til praksisoverenskomst med Regionernes Lønnings- og Takstnævn samt som lønmodtagere i både det offentlige og private. Visse af disse overenskomster er baseret på konstruktionen i den gældende psykologlov. Forslaget vil ikke ændre på praksisvilkår og -forpligtelser, arbejdsopgaver, lønniveau og -sammensætning eller øvrige forhold, der reguleres ved overenskomst, idet det er op til overenskomsternes parter at regulere disse forhold.

Forslaget vurderes at være relevant for aftalen om digitaliseringsklar lovgivning. Det vurderes, at forslaget opfylder princip 1 om enkle og klare regler, da kriterierne for meddelelse af autorisation og tilladelse til at betegne sig psykolog med praksisuddannelse og klinisk psykolog på baggrund af en dansk uddannelse er entydige. Det vurderes også, at forslaget opfylder princip 2 om digital kommunikation og princip 3 om automatisk sagsbehandling, idet Styrelsen for Patientsikkerhed anvender digital selvbetjening og – for så vidt angår dansk uddannede sundhedspersoner og EU/EØS-sundhedspersoner – digitaliserede sagsgange. Ved ansøgninger om autorisation fra sundhedspersoner fra tredjelande kan manuel håndtering af dokumenter i sagens natur være nødvendig.

Det vurderes tillige, at forslaget opfylder princip 4 om sammenhæng på tværs, da reguleringen af aktører i sundhedsvæsenet gøres mere ensartet ved at erstatte særreguleringen af psykologer med en sundhedsfaglig autorisationsordning. Det vurderes endelig, at forslaget opfylder princip 5 om tryk og sikker databehandling, da den sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer implementeres i Styrelsen for Patientsikkerheds autorisationsregister, der i forvejen

anvendes til at opbevare oplysninger om de andre faggrupper i autorisationsloven.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Efter de gældende regler er virksomheder, som udelukkende udfører behandling ved autoriserede psykologer, undtaget fra kravet om registrering i behandlingsstedsregistret og Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med behandlingssteder (med undtagelse af lettilgængelige tilbud for børn og unge i psykisk mistrivsel). Som en del af gennemførelsen af lovforslaget vil undtagelsen af virksomheder, som udelukkende udfører behandling ved autoriserede psykologer, fra tilsynet med behandlingssteder blive ophævet. Behandlingssteder, der udøver virksomhed ved psykologer, og ikke i forvejen er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn, vil således blive omfattet af dette tilsyn og skulle betale det relevante registreringsgebyr.

Det forventes, at nogenlunde det samme antal psykologer vil tage den psykologiske praksisuddannelse, som i dag tager Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse. Det er planen, at den psykologiske praksisuddannelse ligesom den nuværende supplerende praktiske uddannelse normalt vil vare 2 år, og finde sted i praksis, og forudsætter derfor involvering af den institution eller den psykolog som psykologen er i lære hos.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes at være begrænsede på grund af ligheder mellem psykologers forpligtelser under lov om psykologer m.v. og autoriserede sundhedspersoners pligter under lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Reglerne for autoriserede sundhedspersoners journalføring blev gjort betydeligt mere fleksible i 2021, og det vurderes derfor, at overgangen fra journalføringsreglerne udstedt med hjemmel i psykologloven til journalføringsreglerne udstedt med hjemmel i autorisationsloven kun vil være af mindre betydning.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget styrker patienters retsstilling ved at underlægge psykologbehandling sundhedsvæsenets klage- og erstatningsregler i fuldt omfang.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Psykolog er et lovreguleret erhverv, og er derfor omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (herefter anerkendelsesdirektivet).

EU- og EØS-statsborgeres adgang til at virke som psykolog eller autoriseret psykolog, reguleres af bekendtgørelse nr. 1285 af 9. november 2023 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som psykolog eller autoriseret psykolog samt til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der implementerer anerkendelsesdirektivet på dette område.

Med flytningen af psykologer fra lov om psykologer m.v. til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, vil EU- og EØS-statsborgeres adgang til at virke som psykolog blive reguleret af bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson med senere ændringer, der implementerer anerkendelsesdirektivet på dette område.

Der vil skulle foretages justeringer af bekendtgørelsen for at tage hensyn til den foreslåede psykologiske praksisuddannelse i lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til ny § 70 g i autorisationsloven).

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. januar 2025 til den 17. februar 2025 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Alkohol og Samfund, Alzheimerforeningen, Angstforeningen, Ankestyrelsen, Bedre Psykiatri, Blå Kors, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Center for hjerneskade, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri (DI), Dansk Neurokirurgisk Selskab (DNKS), Dansk Neurologisk Selskab (DNS), Dansk Psykiatrisk Selskab (DPS), Dansk Psykolog Forening (DP), Dansk Psykoterapeutforening, Dansk Pædiatrisk Selskab (DPS), Dansk Selskab for Almen Medicin (DSAM), Dansk Selskab for Patientsikkerhed (PS!), Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygepleje Selskab (DASYS), Dansk Sygeplejeråd (DSR), Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Patienter,

Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De praktiserende psykiateres organisation (DPBO), De Videnskabsetiske Komiteer for Region Hovedstaden, De Videnskabsetiske Komiteer for Region Midtjylland, Demenskoordinatorer i Danmark, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Den Videnskabsetiske Komité for Region Nordjylland, Den Videnskabsetiske Komité for Region Sjælland, Den Videnskabsetiske Komité for Region Syddanmark, Depressionsforeningen, Det Centrale Handicapråd (DCH), Det Sociale Netværk, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Domsstolsstyrelsen, Ergoterapeutforeningen (Etf), Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Familieretshuset, Finn Nørgaard Foreningen (FNF), Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af danske sundhedsvirksomheder – Sundhed Danmark, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Foreningen af Speciallæger (FAS), Foreningen for Ledere af Offentlig Rusmiddelbehandling (FLOR), Forsikring & Pension (F&P), Færøernes landsstyre, Hjernesagen, Hjerneskadeforeningen, HOME-START, Institut for Menneskerettigheder, Jordemoderforeningen, Kirkens Korshær, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Universitet, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Lev – livet med udviklingshandicap, Lægeforeningen, Manderådets Udvalg for Familieret, Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), Nationale Videnskabsetiske Komité, OCD-foreningen, Patienterstatningen, Patientforeningen, Praktiserende Lægers Organisation (PLO), Psykiatrifonden, Psykolognævnet, Red Barnet, Retslægerådet, Roskilde Universitet, Rådet for Socialt Udsatte, Sekretariatet for Specialpsykologuddannelsen, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund (SL), Syddansk Universitet, Udviklingshæmmedes Landsforbund (ULF), UlykkesPatientForeningen, Yngre Læger, Ældre Sagen, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

Færøernes Landsstyre har ved Heilsumálaráðið gjort opmærksom på, at lovforslaget ved vedtagelse snarest muligt bør sættes i kraft for Færøerne idet Psykolognævnet i dag står for autorisation og tilsyn med færøske psykologer.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget medfører udgifter for staten i form af 13,5 mio. kr. i bevilling ud over eksisterende rammer i 2025 og ca. 4,4 mio. kr. de følgende år. Forslaget indehol-

		der både udgifter der dækkes ved bevilling og udgifter, der dækkes gennem gebyrer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Der vil ske en udvidelse af Styrelsen for Patientsikkerheds arbejds-gange, IT-systemer, hjemmeside m.v, som konsekvens af, at en ny faggruppe indføres i autorisationsloven. Sundhedsstyrelsen vil skulle udarbejde reglerne for den psykologiske praksisuddannelse og tilpasse den eksisterende specialpsykologuddannelse for at tage højde for den nye ordning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Virksomheder, der udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer vil som noget nyt blive omfattet af det relevante registreringsgebyr for behandlingssteder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Virksomheder, der udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer omfattes som noget nyt af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget styrker patienters retsstilling ved at underlægge psykologbehandling sundhedsvæsenets klage- og erstatningsregler i fuldt omfang.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer ikke EU-retsakter, men flytter psykologer fra den sektorspecifikke implementering af anerkendelsesdirektivet på Social- og Boligministeriets ressortområde, til den sektorspecifikke implementering af anerkendelsesdirektivet på sundhedsområdet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter § 4 i autorisationsloven regler om Styrelsen for Patientsikkerheds op-

krævning af gebyrer for behandling af ansøgninger om autorisation efter denne lov samt gebyrer for behandling af ansøgninger om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) baseret på uddannelse gennemført i Danmark eller i udlandet.

Det følger af § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i autorisationsloven, at

ansøgning om autorisation og om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) efter denne lov skal indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening). Undtagelser fra pligten til at indgive ansøgninger gennem digital selvbetjening fremgår af stk. 2 og 3.

Det foreslås at ændre »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« i autorisationslovens § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., til »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring af autorisationslovens § 4 vil indebære, at indenrigs- og sundhedsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af gebyrer for behandling af ansøgninger om bl.a. tilladelse til at anvende specialisttitler, udvides til også at kunne fastsætte regler om opkrævning af gebyr for behandling af sager om tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Den foreslåede ændring af autorisationslovens § 4 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at ansøgning om tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) som hovedregel vil skulle indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening).

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 70 g i autorisationsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter psykologer har mulighed for at opnå tilladelse til at betegne sig psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved at gennemføre en psykologisk praksisuddannelse.

Til nr. 2

Det fremgår af § 5, stk. 1, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar. Det følger af § 5, stk. 2, at Styrelsen for Patientsikkerhed endvidere fører tilsyn med andre personer end sundhedspersoner, jf. stk. 1, der udøver sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Efter § 5, stk. 3, i autorisationsloven, gælder stk. 1 og 2 ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

Det foreslås at ophæve autorisationslovens § 5, stk. 3.

Den foreslåede ændring vil sammen med lovforslagets § 1, nr. 7, indebære, at psykologer bliver omfattet af Styrelsen

for Patientsikkerheds tilsyn med individuelle sundhedspersoner (individtilsynet).

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer i lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 3

Det fremgår af § 5, stk. 5, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Autorisationslovens § 5, stk. 1, 2 og 4, afgrænser den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Det foreslås at ændre »stk. 1, 2 og 4« i autorisationslovens § 5, stk. 5, til »stk. 1-3«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 4 bliver til stk. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Til nr. 4

Efter § 6, stk. 1, i autorisationsloven, er personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger.

Det følger tillige af § 6, stk. 2, i autorisationsloven, at arbejdsgivere for personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Det fremgår endelig af § 10 b, stk. 1, at Styrelsen for Patientsikkerhed for en nærmere angiven periode kan iværksætte skærpet tilsyn med en person omfattet af den i § 5, stk. 1, 2 og 4, nævnte personkreds, hvis styrelsen har begrundet mistanke om, at den pågældende vil kunne udgøre en forringet sikkerhed for patienter på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Autorisationslovens § 5, stk. 1, 2 og 4, afgrænser den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Det foreslås at ændre »§ 5, stk. 1, 2 og 4« i autorisationslovens § 6, stk. 1 og 2, og § 10 b, stk. 1, til »§ 5, stk. 1-3«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 4 bliver til stk. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til den per-

songruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Til nr. 5

Det følger af § 6, stk. 3, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed eller personer, der af styrelsen er bemyndiget til at udøve tilsynet, jf. § 5, stk. 5, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til sygehuse, plejehjem og lign.

Autorisationslovens § 5, stk. 5, bestemmer, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Det foreslås at ændre »§ 5, stk. 5« i autorisationslovens § 6, stk. 3, til »§ 5, stk. 4«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 5 bliver til stk. 4. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til bestemmelsen, der hjemler at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter § 5, stk. 1, 2 og 4, der med forslaget bliver stk. 1, 2 og 3.

Til nr. 6

Efter § 21, stk. 1, 1. pkt. i autorisationsloven skal læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter føre patientjournaler over deres virksomhed.

Ifølge § 21, stk. 2, i autorisationsloven, kan Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 nævnte grupper af autoriserede sundhedspersoner skal føre patientjournaler, herunder om omfanget af journalføringspligten m.v.

Journalføringspligten er i bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler (journalføring, opbevaring, videregivelse, overdragelse m.v.), der er udstedt i medfør af § 21, stk. 2, udvidet til at også at gælde andre autoriserede sundhedspersoner og personer, der handler på disses ansvar.

Det foreslås, at »optometriste og behandlerfarmaceuter« i autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres til »optometriste, behandlerfarmaceuter og psykologer«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at psykologer forpligtes til at føre patientjournaler over deres virksomhed efter autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., i samme omfang som andre autoriserede sundhedspersoner nævnt i bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor det foreslås, at der oprettes en sundhedsfaglig

autorisationsordning for psykologer. Forslaget skal tillige ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, stk. 8, hvorefter psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., alene omfatter journalføring af virksomhed fra 1. januar 2026 og frem, samt lovforslagets § 10, stk. 9 og 10, om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser.

Til nr. 7

Psykologers virksomhed, herunder autorisation, reguleres i dag efter reglerne i psykologloven og ikke autorisationsloven som andre sundhedspersoner. Det fremgår af § 1, stk. 1, i psykologloven, at ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Det følger af § 1, stk. 2, i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i psykologloven, at ret til at få autorisation som psykolog har enhver, der her i landet har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed. Efter § 2, stk. 2, i psykologloven, omfatter retten til at få autorisation som psykolog endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser. Ifølge bemærkningerne til § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 682, omfatter »dermed ligestillet eksamen«, ud over de i bestemmelsen nævnte eksamener, magisterkonferens i psykologi.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i henhold til § 16, stk. 1, i autorisationsloven efter forhandling med børne- og undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier. Sundhedsstyrelsen har i medfør heraf og efter bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 1303 af 25. november 2010 om specialuddannelse af psykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri. Bekendtgørelsen regulerer den såkaldte specialpsykologuddannelse for autoriserede psykologer, der vil specialisere sig i børne- og ungdomspsykiatri eller psykiatri.

Det foreslås, at psykologer omfattes af autorisationsloven. Det foreslås derfor, at der i autorisationslovens afsnit II indsættes et nyt *kapitel 24 e* indeholdende bestemmelserne § 70 f og § 70 g.

(Til § 70 f)

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 1, meddeles autorisation som psykolog den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Med »dansk psykologeksamen« forstås de samme danske uddannelser der i dag giver adgang til at anvende psykologtitlen og opnå autorisation som psykolog, dvs. kandidateksamen i psykologi (cand.psych.) og de historiske uddannelser magisterkonferens i psykologi (mag.art. i psykologi) og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen (cand.pæd. i psykologi).

»Dansk psykologeksamen« omfatter derimod ikke andre kandidatgrader i psykologi, såsom kandidatgraden i socialpsykologi og læring (cand.mag. i socialpsykologi og læring) eller kandidatgraden i pædagogisk psykologi (cand.pæd. i pædagogisk psykologi). »Dansk psykologeksamen« omfatter heller ikke andre danske uddannelser, hvor psykologiske fagelementer indgår, såsom Roskilde Universitets kombinationsuddannelser med psykologi som et af fagene eller kandidatuddannelsen i erhvervsøkonomi og psykologi ved Copenhagen Business School.

Forslaget vil medføre, at psykologers autorisationsforhold underlægges reglerne i autorisationsloven. Denne sundhedsfaglige autorisationsordning vil erstatte den nuværende autorisationsordning for psykologer i psykologloven. Der henvises til den foreslåede ophævelse af psykologloven, jf. lovforslagets § 8, og bemærkningerne hertil.

Psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, hvoraf nogle er sundhedsfaglig virksomhed og andre ikke er. Autorisationsordningerne i autorisationsloven er rettet mod autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og visse forskrifter relateret hertil. Det er derfor afgørende for, om en psykologs virksomhed vil være omfattet heraf, hvorvidt pågældende i et givent tilfælde udøver sundhedsfaglig virksomhed.

Sundhedsfaglig virksomhed forstås i almindelighed i overensstemmelse med behandlingsbegrebet efter sundhedslovens § 5, hvorefter behandling omfatter undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje, samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient.

Der vil således være tale om behandling, når en psykolog undersøger, diagnosticerer eller behandler en patient med psykisk lidelse. Der vil også være tale om behandling når en psykolog f.eks. ved samtalerapi behandler eller rådgiver personer, der befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Der vil tillige være tale om behandling, når en psykolog ved brug af sine psykologfaglige kompetencer vurderer en persons funktions- og kompetenceevne, psykiske trivsel m.v., sådan som det f.eks. er tilfældet, når en psykolog udfører psykologisk undersøgelse af børn og forældre som led i en forældrekompetenceundersøgelse eller børnesagkyndig undersøgelse, eller når psykolo-

ger udfører udredning og tests i PPR-regi. Det afgørende er, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold – uafhængigt af om der i praksis bruges betegnelser som klient, borger eller andet om den, der behandles eller ydes rådgivning til. Det er ikke afgørende, om behandlingen, kun omfatter en person ad gangen, eller sker på et hold. Formålet med behandling – og ikke behandlingsmetode – er afgørende.

Begreberne »patient«, »klient« og »borger« skal i denne sammenhæng ikke nødvendigvis forstås sådan, at patienten/klienten også er psykologens opdragsgiver.

Visse former for psykologfaglig virksomhed kan ikke betegnes som sundhedsfaglig virksomhed, navnlig skriftlig formidling, undervisning og opgaver af rent administrativ karakter, herunder hvor en psykolog på samme måde som en kommunal lægekonsulent alene tager stilling til en sag på skriftligt grundlag. Heller ikke varetagelse af en HR-funktion eller generel rådgivning om organisationspsykologiske forhold, hvori der ikke indgår et patient/behandler- eller klient/psykolog-forhold kan betegnes som sundhedsfaglig virksomhed. Lovforslaget vil ikke ændre på det faktum, at psykologer i dag også udfører vigtige opgaver på områder, der ikke kan karakteriseres som sundhedsfaglige. Der vil eksempelvis være psykologopgaver i regi af skolevæsenet, der er så abstraheret fra konkrete personforhold eller af så almen karakter, at de ikke kan anses som sundhedsfaglige.

Med forslaget vil psykologer blive underlagt de pligter der påhviler autoriserede sundhedspersoner i henhold til autorisationsloven.

Psykologer vil bl.a. blive omfattet af § 17 i autorisationsloven. Bestemmelsen fastslår, at en autoriseret sundhedsperson under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed, det vil sige undersøgelse, diagnosticering, behandling m.v. Dog gælder det kun i behandler-/patient-forholdet, og ikke for virksomhed, som en autoriseret sundhedsperson udfører i anden form for ansættelse, f.eks. som ansat i en administrativ stilling i f.eks. en faglig styrelse, en kommune, et forsikringssselskab hvor arbejdet ikke tager sigte på at behandle patienter m.v.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den

pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre medmindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven forsvarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig behandlingerne inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil.

En psykolog vil således med den foreslåede ordning skulle undlade at påtage sig opgaver og have pligt til at sige fra over for opgaver, hvis den pågældende ikke føler sig kompetent til at udføre den pågældende opgave. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende (endnu) ikke har modtaget tilstrækkelig træning i udførelsen af bestemte opgaver. Den enkelte psykolog bør således alene påtage sig at udføre de behandlinger, som vedkommende fagligt er kvalificeret til, og som vedkommende ser sig i stand til at udføre fagligt forsvarligt.

Bestemmelsen i autorisationslovens § 17 svarer, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3215 og 3208, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, til psykologlovens § 12, men vil som følge af den foreslåede ordning komme til at gælde for alle psykologer.

Psykologer vil også blive omfattet af § 20 i autorisationsloven om de erklæringer, som en autoriseret sundhedsperson udfærdiger i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson. En autoriseret sundhedsperson er bl.a. efter § 20, stk. 1, forpligtet til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson. Ved uhildethed forstås, at sundhedspersonen skal være objektiv, det vil sige, at hverken

personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3216.

Erklæringer er skriftlige udsagn om en persons sundhedstilstand eller årsag til en persons død, som efter sit indhold er bestemt til at finde anvendelse i retsforhold, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3216. Dette er afspejlet i § 2 i bekendtgørelse nr. 908 af 18. august 2011 om afgivelse af erklæringer m.v., hvor en erklæring defineres som en skriftlig udtalelse fra en sundhedsperson om enten en patients helbred eller årsagen til en patients død, og som er bestemt til at finde anvendelse i privat- eller offentligt retsforhold.

Psykologers afgivelse af erklæringer, der afgives i egenskab af psykolog som led i sundhedsfaglig psykologvirksomhed, vil være omfattet af autorisationslovens § 20. I overensstemmelse med bemærkningernes eksemplificering af sundhedsfaglig psykologvirksomhed, vil psykologers erklæringer i forbindelse med forældrekompetenceundersøgelser og børnesagkyndige undersøgelser således være omfattet. »Sundhedstilstand« og »helbred« skal således ikke forstås snævert.

Psykologer vil tillige blive omfattet af kapitel 6 om autorisationsloven om patientjournaler, herunder § 21 om journalføring og bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler.

Psykologer vil desuden med forslaget blive omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn. Styrelsen for Patientsikkerhed vil kunne føre tilsyn med individuelle psykologers sundhedsfaglige virksomhed (individtilsynet) og om nødvendigt anvende tilsynsforanstaltningerne i autorisationslovens kapitel 3 over for psykologer. Psykologer vil være forpligtet til at medvirke til tilsynet i overensstemmelse med reglerne i autorisationsloven og anden relevant lovgivning. Tilsynet vil efter § 5 i autorisationsloven omfatte psykologers faglige virksomhed, forstået som sundhedsfaglig virksomhed. Det bemærkes, at Styrelsen for Patientsikkerhed vil kunne anvende relevante tilsynsreaktioner over for psykologer, der på grund af en fysisk tilstand eller en sygdom eller misbrug af rusmidler el.lign., er uegnet til at udøve erhvervet, uagtet at den pågældende psykolog ikke udfører sundhedsfaglig virksomhed.

En yderligere konsekvens af den foreslåede ordning vil være, at samtlige psykologer omfattes af reglerne om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand, hvor kun en delmængde af psykologer er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns personelle kompetence og patienterstatningsordningens dækningsområde. Klageadgangen vil efter § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, i klage- og erstatningsloven omfatte psykologers sundhedsfaglige virksomhed samt efterlevelse af visse dele af sundhedsloven. Der henvises til bemærkningerne om psykologers sundhedsfaglige virksomhed. Dækning af patientskader vil bl.a. efter § 19, stk. 1,

være betinget af at skaden påføres i forbindelse med psykologens undersøgelse, behandling el.lign.

Den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer indebærer ikke i sig selv ændringer i de opgaver, som psykologer i dag udfører i sundhedsvæsenet og andetsteds. Det vil således stadigvæk være op til driftsherren – f.eks. den kommunale ledelse for en psykolog ansat i kommunen eller sygehusledelsen for en psykolog der arbejder i psykiatrien – at lede og fordele arbejdet. For selvstændige psykologer, vil de rammer, der sættes af en opdragsgiver, også kunne være normerende for psykologens opgaveløsning. Den foreslåede ordning indebærer således ikke, at psykologer opnår krav på at udføre bestemte opgaver, og det vil fortsat være op til driftsherren at fastsætte ansvars- og kompetencefordelingen personalet imellem inden for grænserne af det fagligt forsvarlige.

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 2, har kun den, der har autorisation som psykolog, ret til at betegne sig som psykolog.

Forslaget vil indebære, at det fremover vil være et krav at en person oppebærer autorisation som psykolog i henhold til autorisationsloven for at kunne kalde sig psykolog.

Det betyder, at det, i modsætning til hvad der gælder i dag, ikke vil være tilladt at kalde sig psykolog alene på baggrund af en kandidatgrad i psykologi, idet det tillige vil være påkrævet, at man besidder en gyldig autorisation som psykolog. Kandidater i psykologi uden autorisation som psykolog vil fortsat kunne anvende betegnelserne »kandidat i psykologi«, »candidatus/candidata psychologiae«, »cand.psych.« og den engelske betegnelse »Master of Science (MSc) in Psychology«, forudsat at dette ikke i en given sammenhæng vil være egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation. Det samme gælder anvendelsen af titlerne »mag.art. i psykologi«, »cand.pæd. i psykologi« og »cand.pæd.psych.« fra de historiske psykologuddannelser.

Det er hensigten, at der i de relevante bekendtgørelser vil blive fastsat regler om EU/EØS-statsborgeres mulighed for at søge om autorisation som psykolog. For ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande uden for EU/EØS, er det hensigten, at de – på linje med hvad der gælder for andre grupper af ansøgere, der søger om dansk autorisation – skal have mulighed for at gennemføre en autorisationsproces, hvis deres udenlandske uddannelse kan sidestilles med den tilsvarende danske uddannelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter overtrædelse af titelbeskyttelsen straffes med bøde.

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 3, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Med den foreslåede bestemmelse får indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgrænsning

heraf. Den foreslåede bestemmelse svarer til de bemyndigelser, der gælder for flere andre autorisationsgrupper.

Bemyndigelsen vil f.eks. kunne bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som psykologer udøver, herunder f.eks. at afgrænse psykologers virksomhed i forhold til andre faggrupper. Tilsvarende eksisterende bemyndigelser i autorisationsloven er udmøntet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indfører ikke et forbeholdt virksomhedsområde for psykologer.

(Til § 70 g)

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 1, må en person ikke uden særlig tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Forslaget vil medføre, at det ikke vil være tilladt at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) uden at være meddelt tilladelse hertil af Styrelsen for Patientsikkerhed. Det vil heller ikke være tilladt at anvende betegnelserne »psykolog med praksisuddannelse« eller »klinisk psykolog« hver for sig, uden at være meddelt tilladelse hertil af Styrelsen for Patientsikkerhed. At psykologen kan vælge mellem to betegnelser skyldes, at psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, og at gennemførelse af praksisuddannelsen derfor bør medføre retten til at anvende betegnelser, der er relevante på tværs af disse kontekster.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 70 g, stk. 2, hvorefter tilladelse meddeles den, der har gennemført en psykologisk praksisuddannelse.

Forslaget vil betyde, at betegnelserne »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«, »psykolog med praksisuddannelse« og »klinisk psykolog« alene må anvendes af personer, der oppebærer autorisation som psykolog, og som har gennemført en psykologisk praksisuddannelse og herefter er blevet meddelt tilladelse af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Herved sikres det, at en psykolog, der på denne måde har ladet sig opkvalificere, vil besidde betegnelser, der signalerer over for omverdenen, at den pågældende har styrket sine psykologfaglige kompetencer efter færdiggørelse af kandidatuddannelsen i psykologi. Klienter, myndigheder og andre arbejdsgivere kan tage bestik heraf, når de søger psykologer med bestemte kompetencer.

Titlen tjener således samme funktion, som titlen autoriseret psykolog under den gældende ordning, der indikerer, at psykologen har gennemgået Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse.

Forslaget skal ligeledes ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 4-6 hvorefter bestemmelser i sektorlovgivningen, der stiller krav om anvendelse af en autoriseret psykolog ændres, således at de stiller krav om anvendelse af en

psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog). Den forventning om styrkede kliniske kompetencer, der følger med betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) medfører således, at visse opgaver i sektorlovgivningen alene betros personer med denne titel, på samme måde som det i dag er tilfældet for autoriserede psykologer.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, stk. 2, hvorefter personer, der er autoriseret under den gældende ordning meddeles tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog). Herved sikres, at psykologer der allerede i dag har opkvalificeret sig ved at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, anerkendes herfor, og kan varetage de samme funktioner i henhold til sektorlovgivningen som hidtil, jf. lovforslagets §§ 4-6.

Det foreslås, at overtrædelse af titelbeskyttelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 2, meddeles tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) til den, der har gennemført en psykologisk praksisuddannelse eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Forslaget vil indebære, at meddelelsen af tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog), vil være betinget af, at ansøgeren har autorisation som psykolog og har gennemført en psykologisk praksisuddannelse, eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Det forventes, at der i de relevante bekendtgørelser vil blive fastsat regler om EU/EØS-statsborgere mulighed for at søge om tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Såfremt en person med tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) får frataget eller frasiger sig sin autorisation som psykolog, bortfalder pågældendes tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) også.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 3, 1. pkt., fastsætter indenrigs- og sundhedsministeren regler om den psykologiske praksisuddannelse.

Forslaget vil medføre, at indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte reglerne for den psykologiske praksisuddannelse. Ministeren, eller den, som ministeren bemyndiger hertil, vil blandt andet kunne fastsætte regler om merit, med henblik på at tage hensyn til psykologer, der ved den nye ordnings ikrafttræden er i gang med Psykolognævnets eksisterende supplerende praktiske uddannelse. Det forventes, at den psykologiske praksisuddannelse normale varighed vil være 2 år, ligesom det er tilfældet for Psykolognævnets eksisterende supplerende praktiske uddannelse.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 3, 2. pkt., kan indenrigs-

og sundhedsministeren fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Denne bestemmelse svarer til, hvad der gælder for flere andre autorisationsgrupper. Bemyndigelsen kan f.eks. bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) udøver, herunder f.eks. at afgrænse deres virksomhed i forhold til andre faggrupper. Tilsvarende eksisterende bemyndigelser i autorisationsloven er udmøntet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indfører ikke et forbeholdt virksomhedsområde for psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer).

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 4, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) kan videreudanne sig til specialpsykolog inden for nærmere bestemte funktionsområder og om anvendelse af særlige betegnelser for psykologer, der har gennemgået en sådan uddannelse.

Forslaget vil medføre, at indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) kan videreudanne sig til specialpsykolog inden for nærmere bestemte funktionsområder og om anvendelse af særlige betegnelser for psykologer, der har gennemgået sådan uddannelse. Uberettiget anvendelse af specialpsykologbetegnelser fastsat i medfør af bestemmelsen ville kunne straffes i henhold til det foreslåede § 81, stk. 2, i autorisationsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Forslaget sikrer videreførelsen af de eksisterende specialpsykologuddannelser. Uddannelsen af psykologer i henhold til sundhedslovgivningen vil således fremover bestå af tre mulige trin: Gennemførelse af kandidatuddannelsen i psykologi, der danner grundlag for meddelelse af autorisation som psykolog, gennemførelse af den psykologiske praksisuddannelse, der danner grundlag for meddelelse af tilladelse til at betegne sig psykolog med praksisuddannelse og klinisk psykolog, og gennemførelse af en eller flere videreuddannelser som specialpsykolog.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 5, kan indenrigs- og sundhedsministeren endvidere fastsætte regler om virksomhed der udøves af specialpsykologer.

Denne bestemmelse svarer til, hvad der gælder for flere andre autorisationsgrupper.

Bemyndigelsen kan f.eks. bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som specialpsykologer udøver, herunder f.eks. at afgrænse deres virksomhed i forhold til andre faggrupper. Tilsvarende eksisterende bemyndigelser i autori-

sationsloven er udmøntet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indfører ikke et forbeholdt virksomhedsområde for specialpsykologer.

Adgangen til at fastsætte regler om specialpsykologers virksomhed omfatter både specialpsykologer uddannet i henhold til de hidtidige regler i bekendtgørelse nr. 1303 af 25. november 2010 om specialuddannelse af psykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri, og specialpsykologer uddannet i henhold til regler udstedt med og efter ikrafttrædelsen af denne lov.

Til nr. 8

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven, at overtrædelse af bl.a. titelbeskyttelsen i § 1 straffes med bøde.

Det følger af § 78 i autorisationsloven, at en person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk. 2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk. 2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, § 70, stk. 2, § 70 a, stk. 2, § 70 b, stk. 2, § 70 c, stk. 3, og § 70 e, stk. 2, straffes med bøde.

Det foreslås, at »og 70 e, stk. 2« i autorisationslovens § 78 ændres til »§ 70 e, stk. 2, eller § 70 f, stk. 2«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at brug af titlen psykolog, uden at være autoriseret som psykolog, vil kunne straffes med bøde. Også anden betegnelse eller handlen, der er egnet til at vække forestilling om, at man har autorisation som psykolog, når man ikke har en sådan autorisation, vil kunne straffes med bøde. Anvendelsen af den uofficielle betegnelse »cand.psych. aut.« og andre lignende titler, der vil kunne bringe patienten, klienten og brugeren i en vildfarelse om, at vedkommende besidder en sådan tilladelse vil derfor heller ikke være tilladt at anvende uden at have autorisation som psykolog.

Bødeniveauet fastlagt i sager om uberettiget brug af autorisationslovens eksisterende beskyttede titler vil skulle være retningsgivende for bødeniveauet ved uberettiget brug af titlen psykolog.

Ændringen af »og« til »eller« er alene af redaktionel karakter, og der er ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens retsvirkning i forbindelse hermed.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 f i autorisationsloven), og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Ifølge § 81 i autorisationsloven straffes en person, der uden

tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, specialtandlæge, jf. § 47, stk. 4, eller specialsygeplejerske, jf. § 54 a, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, med bøde.

Det foreslås, at der i autorisationslovens § 81 indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter en person, der betegner sig som specialpsykolog i strid med regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 4, straffes på samme måde.

Forslaget vil betyde, at brug af titlen specialpsykolog uden at opfylde kravene hertil i regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 4, vil kunne straffes med bøde. Hvis det eksempelvis fastsættes i regler udstedt i medfør af § 70 g, stk. 4, at man skal have gennemført specialpsykologuddannelsen for at kunne kalde sig specialpsykolog, vil det være strafbart for en person der ikke har gennemført uddannelsen at kalde sig specialpsykolog.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 g i autorisationsloven), og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

Det følger af § 81 a i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som ambulancebehandler med særlig kompetence eller paramediciner, jf. § 70 d, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Det foreslås, at der efter autorisationslovens § 81 a indsættes en ny § 81 b, hvorefter en person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Den foreslåede ændring vil medføre, at brug af betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) samt »psykolog med praksisuddannelse« og »klinisk psykolog« hver for sig, uden at have tilladelse hertil fra Styrelsen for Patientsikkerhed, vil kunne straffes med bøde. Også andre former for ageren, der kan give udtryk for, at man har en sådan tilladelse, når dette ikke er tilfældet, vil kunne straffes med bøde. Anvendelsen af uofficielle betegnelser, såsom »cand.psych. prac.«, »cand.psych. aut.prac.«, »psychologus practici«, »cand.psych. clin.«, »cand.psych. aut.clin.«, »psychologus clinici« og andre lignende titler, der vil kunne bringe patienten, klienten og brugeren i en vildfarelse om, at vedkommende besidder en sådan tilladelse vil derfor heller ikke være tilladt at anvende uden at have gennemført den psykologiske praksisuddannelse og være blevet meddelt tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Bødeniveauet fastlagt i sager om uberettiget brug af autorisationslovens eksisterende beskyttede titler – herunder specialisttitlerne i §§ 81 og 81 a – vil skulle være retningsgivende for bødeniveauet ved uberettiget brug af betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovfor-
slagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 g i autorisationsloven),
og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1

Efter sundhedslovens § 41, stk. 1, kan sundhedspersoner
med patientens samtykke videregive oplysninger til andre
sundhedspersoner om patientens helbredsforhold og andre
fortrolige oplysninger i forbindelse med behandling af pa-
tienten eller behandling af andre patienter.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår en række tilfælde, hvor-
efter videregivelse af oplysninger kan ske uden patientens
samtykke. Det gælder bl.a. stk. 2, nr. 6, hvorefter videre-
givelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan ske uden
patientens samtykke, når videregivelsen sker til en læge,
tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske om en patient, som
modtageren tidligere har deltaget i behandlingen af, når a)
videregivelsen er nødvendig og relevant til brug for evalu-
ering af modtagerens egen indsats i behandlingen eller som
dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannel-
sesforløb og b) videregivelsen sker under hensyntagen til
patientens interesse og behov.

Bestemmelsen sikrer, at sundhedspersoner uden patientens
samtykke, kan videregive helbredsoplysninger m.v. til læger,
tandlæger, jordemødre og sygeplejersker som led i læring og
kompetenceudvikling.

Det indebærer blandt andet, at uddannelseslæger og -tandlæ-
ger har mulighed for efter endt behandling af en patient
at drøfte den konkrete behandling med en vejleder med hen-
blik på at kunne dokumentere sine erfaringer og kvalifikati-
oner som led i speciallægeuddannelsen, som det er forudsat
i reglerne for speciallæge- eller specialtandlægeuddannelser-
ne.

Bestemmelsen medfører også samme adgang til at helbreds-
oplysninger til brug for mere erfarne lægers, tandlæger,
jordemødre og sygeplejerskers læring og kompetenceudvik-
ling. Adgangen gælder også i situationer, hvor behandlings-
forløbet ikke længere varetages af den pågældende læge,
tandlæge, jordemoder, eller sygeplejerske, dvs. hvor der ik-
ke er et aktuelt behandlingsforløb.

Der er efter bestemmelsen alene adgang til at videregive
oplysninger til læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejer-
sker, herunder læger og tandlæger under uddannelse som
speciallæge eller -tandlæge, og afgrænses til oplysninger om
behandling af en patient, som den pågældende læge, tandlæ-
ge eller jordemoder tidligere har haft et patientforhold til,
og alene oplysninger i forlængelse af den behandling, som
den pågældende læge, tandlæge eller jordemoder selv har
forestået.

Oplysninger uden tilknytning til den behandling, som lægen,

tandlægen, jordemoderen eller sygeplejersken har forestået,
må ikke videregives efter bestemmelsen. Oplysninger om
andre fortrolige forhold vil normalt ikke kunne videregives
efter denne bestemmelse, idet sådanne oplysninger normalt
ikke vil være nødvendige for at kunne evaluere egen ind-
sats i forhold til den pågældende patient. Videregivelsen
skal være nødvendig og relevant til brug for lægens, tand-
lægens, jordemoderens eller sygeplejerskens evaluering af
egen indsats i behandlingen eller som dokumentation af,
hvilke kvalifikationer en uddannelseslæge har erhvervet som
led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Adgangen omfatter ikke helbredsoplysninger m.v. til brug
for generel kvalitetssikring på en afdeling eller behandlings-
enhed eller til brug for forskning.

Hensynet til patientens selvbestemmelsesret er sikret ved, at
patienten kan frabede sig, at oplysninger videregives til brug
for læring og kompetenceudvikling, jf. sundhedslovens § 41,
stk. 3.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke indebærer en egentlig
pligt for sundhedspersonen til at videregive helbredsoplys-
ninger til læring og kompetenceudvikling.

Det foreslås at ændre »jordemoder eller sygeplejerske« i
sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, til: »jordemoder, sygeple-
jerske eller psykolog«.

Den foreslåede ændring vil sikre, at der som led i læring
og kompetenceudvikling uden samtykke kan videregives
oplysninger til psykologer i samme omfang, som det efter
gældende ret er muligt for læger, tandlæger og jordemødre.

Med den foreslåede ændring vil videregivelse af oplysnin-
ger om patientens helbredsforhold og andre fortrolige op-
lysninger i forbindelse med behandling af patienten eller
behandling af andre patienter således også kunne ske uden
patientens samtykke, når videregivelsen sker til en psyko-
log om en patient, som modtageren tidligere har deltaget
i behandlingen af, når a) videregivelsen er nødvendig og
relevant til brug for evaluering af modtagerens egen indsats
i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kva-
lifikationer i et uddannelsesforløb og b) videregivelsen sker
under hensyntagen til patientens interesse og behov.

Videregivelsesadgangen vil – udover for læger, tandlæger,
jordemødre og sygeplejersker – gælde for psykologer og
være afgrænset til oplysninger om behandling af en patient,
som den pågældende tidligere har haft et patientforhold til,
og alene oplysninger i forlængelse af den behandling, som
den pågældende selv har forestået.

Er oplysninger uden tilknytning til den behandling, som
den pågældende har forestået, må der ikke videregives efter
bestemmelsen.

Videregivelsen skal desuden være nødvendig og relevant
til brug for den pågældendes, evaluering af egen indsats i
behandlingen.

Patientens selvbestemmelsesret vil være sikret som efter gældende ret ved, at patienten efter sundhedslovens § 41, stk. 3, kan frabede sig, at oplysninger videregives til brug for læring og kompetenceudvikling.

Videregivelse vil i øvrigt skulle ske under iagttagelse af reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningen.

Den foreslåede ændring skal bl.a. ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 7 (ny § 70 g i autorisationsloven).

Til nr. 2

Efter sundhedslovens § 41, stk. 6, må videregivelse efter sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, kun ske i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den anmodende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten, medmindre videregivelsen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Bestemmelsen indebærer en tidsmæssig begrænset adgang til videregivelse af oplysninger til brug for læring og kompetenceudvikling efter sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, og betyder, at videregivelse kun må ske i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den anmodende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten, medmindre videregivelsen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Det foreslås at ændre »jordemoders eller sygeplejerskes« i sundhedslovens § 41, stk. 6, til »jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs«.

Den foreslåede ændring vil betyde, at videregivelse af oplysninger til psykologer til brug for læring og kompetenceudvikling kun må ske i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den anmodende psykologs afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten.

Ændringen vil således sikre, at videregivelsesadgangen tidsmæssigt vil være begrænset på samme måde som til læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejersker.

Den foreslåede ændring skal bl.a. ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 7 (ny § 70 g i autorisationsloven) og § 2, nr. 1.

Til nr. 3

Efter sundhedslovens § 42 d, stk. 1, kan autoriserede sundhedspersoner med patientens samtykke i fornødent omfang indhente oplysninger om patientens helbredsforhold og andre fortrolige oplysninger ved opslag i elektroniske patientjournaler og andre systemer, som supplerer patientjournalen, til andre formål end behandling.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår en række tilfælde, hvorefter

indhentning af oplysninger kan ske uden patientens samtykke. Det gælder bl.a. stk. 2, nr. 1, hvorefter indhentning af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan ske uden patientens samtykke, når indhentningen foretages af en læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske, som tidligere har deltaget i behandlingen af patienten, og a) indhentningen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb, b) indhentningen sker under hensyntagen til patientens interesser og behov, og c) indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten, medmindre indhentningen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Bestemmelsen har tæt tilknytning til reglerne om videregivelse i sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, og sikrer, at der til samme formål – læring og kompetenceudvikling – kan indhentes de relevante oplysninger, f.eks. i de elektroniske patientjournaler uden samtykke fra patienten.

Bestemmelsen sikrer, at læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejersker i et afgrænset tidsrum kan efterprøve sine egne faglige vurderinger ved opslag i elektroniske patientjournaler om den senere behandling af en af lægens, tandlægens, jordemoderens eller sygeplejerskens tidligere patienter.

Der kan efter bestemmelsen alene indhentes oplysninger om en patient, som den pågældende læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske tidligere har haft et patientforhold til, og det gælder alene oplysninger i forlængelse af den behandling, som den pågældende læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske har udført. Oplysninger uden tilknytning til den behandling, som den pågældende har forestået, må ikke indhentes efter bestemmelsen. Således må f.eks. en læge, der f.eks. har henvist en patient med mistanke om kræft, ikke indhente oplysninger om samme patients behandling for anden sygdom, f.eks. i psykiatrisk regi. Herunder vil oplysninger om andre fortrolige forhold normalt ikke kunne indhentes efter denne bestemmelse, idet sådanne oplysninger normalt ikke vil være nødvendige for at kunne evaluere egen indsats i forhold til den pågældende patient.

For at sikre, at adgangen til læring og kompetenceudvikling har en vis sammenhæng med det konkrete behandlingsforløb, som lægen, tandlægen, jordemoderen eller sygeplejersken har forestået, gælder der for indhentning af oplysninger, der ikke sker som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen, en tidsmæssig begrænsning af adgangen til at indhente oplysninger. Det er et krav, at indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den pågældende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning eller viderehenvielse af patienten.

Hensynet til patientens selvbestemmelsesret er sikret ved, at

patienten efter sundhedslovens § 42 d, stk. 4, kan frabede sig, at helbredsoplysninger kan indhentes til brug for læring og kompetenceudvikling.

Det foreslås at ændre »jordemoder eller sygeplejerske« i sundhedslovens § 42 d, stk. 2, nr. 1, til: »jordemoder, sygeplejerske eller psykolog«.

Den foreslåede ændring vil sammen med lovforslagets § 2, nr. 4, for det første betyde, at psykologer som led i læring og kompetenceudvikling kan indhente oplysninger i elektroniske patientjournaler og andre systemer, som supplerer patientjournalen uden samtykke fra patienten i samme omfang, som det efter gældende ret er muligt for læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejersker.

Med den foreslåede ændring vil en psykolog således kunne indhente de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, uden patientens samtykke, når indhentningen foretages af en psykolog, som tidligere har deltaget i behandlingen af patienten, og a) indhentningen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af den indhentende læges, tandlæges, jordemoders sygeplejerskes eller psykologs egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb, b) indhentningen sker under hensyntagen til patientens interesser og behov, og c) indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den indhentende læges, tandlæges, jordemoders, eller psykologs afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten, medmindre indhentningen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Patientens selvbestemmelsesret vil være sikret som efter gældende ret ved, at patienten efter sundhedslovens § 42 d, stk. 3, kan frabede sig, at der indhentes oplysninger.

Den foreslåede ændring skal bl.a. ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 7 (ny § 70 g i autorisationsloven).

Til nr. 4

Efter sundhedslovens § 42 d, stk. 1, kan autoriserede sundhedspersoner med patientens samtykke i fornødent omfang indhente oplysninger om patientens helbredsforhold og andre fortrolige oplysninger ved opslag i elektroniske patientjournaler og andre systemer, som supplerer patientjournalen, til andre formål end behandling.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår en række tilfælde, hvorefter indhentning af oplysninger kan ske uden patientens samtykke. Det gælder bl.a. stk. 2, nr. 1, hvorefter indhentning af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan ske uden patientens samtykke, når indhentningen foretages af en læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske, som tidligere har deltaget i behandlingen af patienten, og a) indhentningen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb, b) indhentningen sker under hensyntagen til patientens interesser og behov, og c) indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvielse af patienten, medmindre indhentningen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Bestemmelsen har tæt tilknytning til reglerne om videregivelse i sundhedslovens § 41, stk. 2, nr. 6, og sikrer, at der til samme formål – læring og kompetenceudvikling – kan indhentes de relevante oplysninger, f.eks. i de elektroniske patientjournaler uden samtykke fra patienten.

Bestemmelsen sikrer, at læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejersker i et afgrænset tidsrum kan efterprøve sine egne faglige vurderinger ved opslag i elektroniske patientjournaler om den senere behandling af en af lægens, tandlægens eller jordemoderens tidligere patienter.

Der kan efter bestemmelsen alene indhentes oplysninger om en patient, som den pågældende læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske tidligere har haft et patientforhold til, og det gælder alene oplysninger i forlængelse af den behandling, som den pågældende læge, tandlæge eller jordemoder har udført. Oplysninger uden tilknytning til den behandling, som den pågældende har forestået, må ikke indhentes efter bestemmelsen. Således må f.eks. en læge, der f.eks. har henvist en patient med mistanke om kræft, ikke indhente oplysninger om samme patients behandling for anden sygdom, f.eks. i psykiatrisk regi. Herunder vil oplysninger om andre fortrolige forhold normalt ikke kunne indhentes efter denne bestemmelse, idet sådanne oplysninger normalt ikke vil være nødvendige for at kunne evaluere egen indsats i forhold til den pågældende patient.

For at sikre, at adgangen til læring og kompetenceudvikling har en vis sammenhæng med det konkrete behandlingsforløb, som lægen, tandlægen, jordemoderen eller sygeplejersken har forestået, gælder der for indhentning af oplysninger, der ikke sker som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen, en tidmæssig begrænsning af adgangen til at indhente oplysninger. Det er et krav, at indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den pågældende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning eller viderehenvielse af patienten.

Hensynet til patientens selvbestemmelsesret er sikret ved, at patienten efter sundhedslovens § 42 d, stk. 4, kan frabede sig, at helbredsoplysninger kan indhentes til brug for læring og kompetenceudvikling.

Det foreslås at ændre »jordemoder eller sygeplejerske« i sundhedslovens § 42 d, stk. 2, nr. 1, litra a og c, til »jordemoder, sygeplejerskes eller psykologs«.

De foreslåede ændringer vil for det første betyde, at psykologer som led i læring og kompetenceudvikling kan indhente

oplysninger elektroniske patientjournaler og andre systemer, som supplerer patientjournalen uden samtykke fra patienten i samme omfang, som det efter gældende ret er muligt for læger, tandlæger, jordemødre og sygeplejersker.

Med den foreslåede ændring vil en psykolog således kunne indhente de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, uden patientens samtykke, når indhentningen foretages af en psykolog, som tidligere har deltaget i behandlingen af patienten, og a) indhentningen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af den indhentende læges, tandlæges, jordemoders, sygeplejerskes, eller psykologs egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb, b) indhentningen sker under hensyntagen til patientens interesser og behov, og c) indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den indhentende læges, tandlæges, jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs afslutning af behandlingen eller viderehenvisning af patienten, medmindre indhentningen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Patientens selvbestemmelsesret vil være sikret som efter gældende ret ved, at patienten efter sundhedslovens § 42 d, stk. 3, kan frabede sig, at der indhentes oplysninger.

Den foreslåede ændring skal bl.a. ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 7 (ny § 70 g i autorisationsloven) og § 2, nr. 3.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 4, stk. 1, i lov om markedsføring af sundhedsydelse fører Styrelsen for Patientsikkerhed tilsyn med lovens overholdelse, jf. dog stk. 8.

Det foreslås, at »jf. dog stk. 8« i § 4, stk. 1, udgår.

Den foreslåede ændring vil sikre, at der i § 4, stk. 1, ikke henvises til en undtagelse, der foreslås ophævet med lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 4, stk. 7, i lov om markedsføring af sundhedsydelse, at Styrelsen for Patientsikkerhed efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden kan fastsætte nærmere regler for markedsføring efter denne lov, jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer.

Det foreslås, at », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer« i § 4, stk. 7, udgår.

Den foreslåede ændring vil sikre, at der i § 4, stk. 7, ikke henvises til en undtagelse, der foreslås ophævet med lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 3

Det følger af § 4, stk. 8, i lov om markedsføring af sundhedsydelse, at Psykolognævnet, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v., fører tilsyn med psykologers markedsføring og som led i tilsynet kan give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 5, stk. 1 og 2. Psykolognævnet kan i denne forbindelse efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter denne lov.

Psykolognævnet har ikke fastsat nærmere regler for psykologers markedsføring efter lov om markedsføring af sundhedsydelse. Psykolognævnet har i januar 2004 udgivet dokumentet »Fra Psykolognævnet om markedsføringsloven« hvor Psykolognævnet tilkendegiver, at det ikke har udformet supplerende retningslinjer til loven, og at »[d]en bekendtgørelse og den vejledning, som sundhedsstyrelsen [nu Styrelsen for Patientsikkerhed] har udformet på området i samarbejde med forbrugerombudsmanden, og som er gældende for alle øvrige grupper af sundhedspersoner, vil kunne være vejledende også for psykologer.«

Det foreslås, at § 4, stk. 8, i lov om markedsføring af sundhedsydelse ophæves.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Psykolognævnet ikke længere vil føre tilsyn med psykologers markedsføring af sundhedsydelse, og at Psykolognævnet ikke vil kunne fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter lov om markedsføring af sundhedsydelse. Forslaget skal ses i lyset af, at Psykolognævnet vil blive nedlagt i kraft af den foreslåede ophævelse af psykologloven, jf. lovforslagets § 8.

Som konsekvens af den foreslåede ændring, vil psykologers markedsføring af sundhedsydelse i stedet blive ført af Styrelsen for Patientsikkerhed, sådan som det er tilfældet for markedsføringen af andre sundhedsydelse. Tilsynet med markedsføring af sundhedsydelse omfatter markedsføring af sundhedsydelse, uanset om ydelsen leveres af autoriserede sundhedspersoner eller ikke-autoriserede sundhedspersoner. Kandidater i psykologi m.v., der vælger ikke at lade sig autorisere som psykolog under den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning, vil således fortsat være omfattet af dette tilsyn, såfremt de markedsfører sundhedsydelse.

Til § 4

Til nr. 1

Efter § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., i lov om social service, skal den psykologbehandling som kommunalbestyrelsen skal tilbyde efter de nævnte stykker, udføres af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., i lov om social service til »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være påkrævet at anvende en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) til den psykologbehandling, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde efter de nævnte stykker.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre den psykologbehandling, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat vil skulle varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som det er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til bemærkningerne til § 10, stk. 2.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af § 22, stk. 3, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen om nødvendigt skal lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en børnefaglig undersøgelse. Det følger endvidere af § 22, stk. 5, at iværksætter kommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog. Efter § 27, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen om nødvendigt lade de kommende forældre undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en undersøgelse af de kommende forældres forhold. Endelig fremgår det af § 67, stk. 4, nr. 3, at kommunalbestyrelsen til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1 skal udarbejde en indstilling der bl.a. indeholder en psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 22, stk. 3 og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, i barnets lov til »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det vil være påkrævet at anvende en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved en psykologisk undersøgelse af barnet eller forældremyndighedsindehaveren som led i en børnefaglig undersøgelse, ved en psykologisk undersøgelse af de kommende forældre som led i en undersøgelse af de kommende forældres forhold og ved udarbejdelse af en psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til

sit anbringelsessted til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre psykologiske undersøgelser som led i børnefaglige undersøgelser, undersøgelser af kommende forældres forhold, og psykologiske helhedsvurderinger af børn i forbindelse med sager om permanent anbringelse. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat vil skulle varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som det er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til bemærkningerne til § 10, stk. 2.

Der henvises endvidere til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil, for afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed for så vidt angår forældrekompetenceundersøgelser, børnesagkyndige undersøgelser m.v.

Til § 6

Til nr. 1

Efter § 31, stk. 4, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunen om nødvendigt lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en ungefaglig undersøgelse. Det følger tillige af § 31, stk. 4, 4. pkt., at en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren efter 3. pkt. skal foretages af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 31, stk. 4, 2. og 4. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være påkrævet at anvende en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved psykologiske undersøgelser af unge eller forældremyndighedsindehavere som led i en ungefaglig undersøgelse.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre psykologiske undersøgelser af børn og unge som led i ungefaglige undersøgelser eller psykologiske undersøgelser af forældre-

myndighedsindehaveren efter loven. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som det er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til bemærkningerne til § 10, stk. 2.

Der henvises endvidere til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil for afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed for så vidt angår forældrekompetenceundersøgelser, børnesagkyndige undersøgelser m.v.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af § 17, stk. 1, i psykologloven, at Psykolognævnet består af 1 formand og 12 øvrige medlemmer.

Ifølge § 17, stk. 6, 1. pkt., i psykologloven beskikkes formanden og de øvrige medlemmer for 4 år ad gangen. Det følger af § 17, stk. 6, 3. og 4. pkt., i psykologloven, at formanden kan genbeskikkes, og at formandens beskikkelse højst gælder indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Det fremgår af § 17, stk. 6, 5. pkt., at genbeskikkelse af de øvrige medlemmer kun kan finde sted en gang for yderligere 4 år.

Det foreslås, at § 17, stk. 6, 3. pkt., affattes således, at formanden og de øvrige medlemmer kan genbeskikkes.

Det vil sammen med lovforslagets § 7, nr. 2, betyde, at både formanden og de øvrige medlemmer vil kunne genbeskikkes uden begrænsning.

Med den foreslåede ændring sammenholdt med lovforslagets § 7, nr. 2, vil de medlemmer af Psykolognævnet, hvis beskikkelsesperiode udløber medio 2025, kunne genbeskikkes, uanset om de tidligere har været genbeskikket. Herved vil det kunne sikres, at Psykolognævnet kan være funktionsdygtigt indtil udgangen af 2025 og overgangen til den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning.

Til nr. 2

Det fremgår af § 17, stk. 1, i psykologloven, at Psykolognævnet består af 1 formand og 12 øvrige medlemmer.

Ifølge § 17, stk. 6, 1. pkt., i psykologloven beskikkes formanden og de øvrige medlemmer for 4 år ad gangen. Det følger af § 17, stk. 6, 3. og 4. pkt., i psykologloven, at formanden kan genbeskikkes, og at formandens beskikkelse højst gælder indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Det fremgår af § 17, stk. 6, 5. pkt., at genbeskikkelse af de øvrige medlemmer kun kan finde sted en gang for yderligere 4 år.

Det foreslås, at 5. pkt. i psykologlovens § 17, stk. 6, ophæves.

Med den foreslåede ændring sammenholdt med lovforslagets § 7, nr. 1, vil de medlemmer af Psykolognævnet, hvis beskikkelsesperiode udløber medio 2025, kunne genbeskikkes, uanset om de tidligere har været genbeskikket. Herved vil det kunne sikres, at Psykolognævnet kan være funktionsdygtigt indtil udgangen af 2025 og overgangen til den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning.

Til nr. 3

Psykologlovens kapitel 3 (§§ 17-17 c) indeholder regler om Psykolognævnet, herunder regler om nævnets sagsbehandling (§§ 17 a-17 c).

Det foreslås, at der efter psykologlovens § 17 c indsættes en ny § 18, hvorefter Psykolognævnet og dets sekretariat videregiver en række oplysninger til Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager.

Med det foreslåede § 18, stk. 1, nr. 1, vil Psykolognævnet og dets sekretariat videregive oplysninger om verserende og afsluttede sager om autorisation som psykolog i henhold til denne lov.

Dette nummer omfatter sager hvor en part har søgt om autorisation som psykolog i henhold til psykologloven, uanset sagens udfald. Det vil sige at oplysninger om at en person har ansøgt om og fået meddelt autorisation, at en person har ansøgt om og fået afslag på autorisation, at en person har ansøgt om autorisation, hvorefter sagen er blevet henlagt, og fortsat åbne sager om autorisation som psykolog, er omfattet.

Med det foreslåede § 18, stk. 1, nr. 2, vil Psykolognævnet og dets sekretariat videregive oplysninger om verserende og afsluttede sager om tilsyn med autoriserede psykologer i henhold til denne lov.

Dette nummer omfatter samtlige sager der hører under Psykolognævnets tilsynsvirksomhed for så vidt angår autoriserede psykologer, herunder reaktion på henvendelser, sagsoplysning, anvendelse af sanktioner m.v. Tilsynssager angående psykologer, der tidligere har været autoriseret men har fået frataget eller fraskrevet sig autorisationen, er også omfattet såfremt tilsynssagen blev rejst da pågældende var en autoriseret psykolog.

Med det foreslåede § 18, stk. 1, nr. 3, vil Psykolognævnet

og dets sekretariat videregive oplysninger om øvrige oplysninger om psykologer og autoriserede psykologer i henhold til denne lov, som Psykolognævnet er i besiddelse af.

Dette nummer er en opsamlingsbestemmelse der omfatter oplysninger om psykologer og autoriserede psykologer, der ikke allerede er omfattet af nr. 1 og 2. Det kunne eksempelvis være henvendelser om ikke-autoriserede psykologer, som Psykolognævnet har modtaget og journaliseret, men ikke har kunnet reagere på som tilsynsmyndighed, da den omhandlede psykolog ikke var autoriseret.

Med det foreslåede § 18, stk. 2, vil oplysninger fra før den 1. juli 2022, der ikke har givet anledning til nærmere undersøgelse, ikke blive videregivet.

Det betyder, at henvendelser til Psykolognævnet fra før den 1. juli 2022, der ikke har givet anledning til nærmere undersøgelse, ikke vil blive videregivet til Styrelsen for Patientsikkerhed eller Styrelsen for Patientklager. Denne afgrænsning skyldes, at sådanne henvendelser må antages ikke at have betydning for det fremtidige tilsyn med psykologer.

Den foreslåede § 18, vil sammen med lovforslagets § 9, stk. 1, tilvejebringe det nødvendige databehandlingsgrundlag for, at Psykolognævnet og nævnets sekretariat, Ankestyrelsen, allerede fra den 1. juli 2025 kan videregive oplysninger til Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager.

Bestemmelse vil sikre, at Psykolognævnet, Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager kan forberede overgangen fra den eksisterende autorisationsordning til den foreslåede autorisationsordning, før den nye ordning træder i kraft den 1. januar 2026.

Til § 8

Med § 8 foreslås det, at psykologloven ophæves.

Bestemmelsen – der i medfør af § 9, stk. 2, træder i kraft den 1. januar 2026 – vil betyde at psykologloven ophæves den 1. januar på samme tidspunkt hvor den nye sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer i autorisationsloven træder i kraft.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 1-6, der alle træder i kraft 1. januar 2026.

Til § 9

Det foreslås med § 9, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.

Bestemmelsen vil sammenholdt med det foreslåede § 9, stk. 2, betyde, at lovens § 7 om ændringer i psykologloven træder i kraft den 1. juli 2025, mens resten af loven træder i kraft et halvt år senere den 1. januar 2026, hvor psykologloven også ophæves, jf. lovforslagets § 8. Ikrafttrædelsen af

ændringerne i psykologloven et halvt år før resten af loven sikrer, at Psykolognævnet og Social- og Boligministeriet allerede fra 1. juli 2025 vil kunne forberede overgangen til den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning, mens selve ordningen først træder i kraft den 1. januar 2026.

Med § 9, stk. 2, foreslås det, at lovens §§ 1-6 og 8 træder i kraft 1. januar 2026.

Bestemmelsen vil sammenholdt med det foreslåede § 9, stk. 1, betyde, at lovens §§ 1-6 og 8 – der implementerer den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning – træder i kraft den 1. januar 2026, mens § 7 om ændringer i psykologloven der skal forberede overgangen til den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning træder i kraft et halvt år før den 1. juli 2025.

Dette sikrer, at Psykolognævnet og Social- og Boligministeriet allerede fra 1. juli 2025 vil kunne forberede overgangen til den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning, mens selve ordningen først træder i kraft den 1. januar 2026.

Til § 10

Det foreslås med § 10, stk. 1, at personer, der ved udgangen af 2025 har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i lov om psykologer m.v., fortsat kan betegne sig som psykolog frem til og med den 31. december 2028 uden autorisation.

Forslaget vil betyde, at psykologer, der ved den foreslåede nye ordnings ikrafttræden udøver virksomhed i Danmark uden autorisation, fortsat kan benytte denne titel frem til udgangen af år 2028.

Med forslaget indføres således en overgangsperiode på 3 år (fra 1. januar 2026 til og med 31. december 2028), som vil gælde for personer, der har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i psykologloven, ved udgangen af 2025.

I overgangsperioden vil disse personer uden autorisation fortsat kunne benytte titlen psykolog.

Hermed sikres en smidig overgang med en løbende proces for ansøgninger om autorisationer.

Når overgangsperioden ophører den 1. januar 2029, vil personer uden autorisation som psykolog ikke længere kunne benytte titlen.

Det bemærkes, at overgangsreglen alene giver omfattede personer ret til at anvende betegnelsen psykolog uden at være autoriseret. Sådanne personer må i overgangsperioden ikke på anden måde agere på en måde, der kan vække forestilling om, at de er autoriseret under den nye autorisationsordning.

Det bemærkes endvidere, at personer, der i kraft af lovfor-

slagets § 10, stk. 2, meddeles autorisation som psykolog i henhold til autorisationsloven ved lovens ikrafttræden, men herefter får frataget eller fraskriver sig denne autorisation før udløbet af overgangsperioden, ikke vil kunne anvende betegnelsen psykolog. Det samme gælder personer, der i overgangsperioden både opnår autorisation og mister den igen.

Det bemærkes endelig, at personer der i kraft af lovforslagets § 10, stk. 5, 1. pkt., har fraskrevet sig autorisation som psykolog, også må anvende betegnelsen »psykolog« i overgangsperioden. Hvis autorisationen generhverves og mister igen i løbet af overgangsperioden, vil sådanne personer dog ikke længere kunne anvende betegnelsen psykolog.

Med § 10, stk. 2, foreslås det, at Styrelsen for Patientsikkerhed meddeler autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed til personer, der ved udgangen af 2025 har autorisation som psykolog i henhold til § 2 i lov om psykologer m.v.

Det vil betyde, at psykologer, der allerede er autoriseret under den gældende autorisationsordning, bliver overført til den nye ordning, uden at de behøver at ansøge herom, betale gebyr, eller i øvrigt foretage sig yderligere.

Det vil også betyde, at psykologer, der allerede er autoriseret under den gældende autorisationsordning og dermed har retten til at kalde sig autoriseret psykolog i egenskab af autorisation ved Psykolognævnet, efter lovforslagets ikrafttræden vil have retten til at kalde sig psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Styrelsen for Patientsikkerheds meddelelse af autorisation som psykolog og tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) vil ske på baggrund af oplysninger som Styrelsen for Patientsikkerhed modtager fra Psykolognævnet. Der henvises herom til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Forslaget vil sikre, at psykologer, der en gang har undergået en proces for at lade sig autorisere i tillid til den gældende ordning, bliver en del af den nye ordning uden at skulle ansøge herom, og uden at skulle betale det relaterede gebyr.

Forslaget vil endvidere sikre, at psykologer, der har styrket deres kompetencer ved at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, også anerkendes herfor i den nye ordning, idet de meddeles retten til at anvende betegnelsen psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) uden at behøve at gennemføre den foreslåede psykologiske praksisuddannelse, jf. de foreslåede § 70 g, stk. 2 og 3, i autorisationsloven i lovforslagets § 1, nr. 7.

Det foreslås med § 10, stk. 3, at § 13 om bortfald af retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed i lov autorisationsloven ikke finder anvendelse på psykologer, der inden den 1. januar 2026 er fyldt 75 år.

Det betyder, at psykologer, der er fyldt 75 år inden den 1. januar 2026 ikke omfattes af § 13 i autorisationsloven, der bestemmer at en autoriseret sundhedspersons ret til at udøve selvstændig faglig virksomhed bortfalder, når den autoriserede sundhedsperson fylder 75 år, medmindre Styrelsen for Patientsikkerhed giver tilladelse til at den autoriserede sundhedsperson fortsat kan udøve sin selvstændige faglige virksomhed helt eller delvis.

Den foreslåede bestemmelse omfatter psykologer der er autoriseret under den gældende ordning og fyldt 75 år inden den 1. januar 2026. Den omfatter også kandidater i psykologi, der er fyldt 75 år inden den 1. januar 2026, men først opnår autorisation under den nye ordning efterfølgende.

Forslaget vil sikre, at der ved overgangen til den nye autorisationsordning tages hensyn til, at der er psykologer over 75 år, som fortsat praktiserer.

Psykologer, der først fylder 75 år den 1. januar 2026 eller herefter, vil ikke være omfattet af overgangsreglen, og vil ligesom alle andre autoriserede sundhedspersoner skulle søge Styrelsen for Patientsikkerhed om tilladelse til fortsat at kunne udøve selvstændig faglig virksomhed.

Med § 10, stk. 4, foreslås det, at afgørelser om tilsynsforanstaltninger truffet i henhold til § 2 d, § 2 e, stk. 1, § 2 e, stk. 2, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, og § 5 i psykologloven vedbliver med at gælde efter ophævelsen af psykologloven som afgørelser efter § 10 b, § 10, § 10 a, § 7, § 7 a, nr. 5, hhv. § 9, stk. 1, i autorisationsloven, dog således at tilsynsforanstaltningernes varighed ikke overstiger den varighed, der ville have fulgt af lov om psykologer m.v.

Forslaget vil betyde, at afgørelser, der er truffet efter psykologloven, og som fortsat er i kraft, når psykologloven ophæves 1. januar 2026, konverteres til afgørelser efter autorisationsloven. Det vil medføre, at afgørelser om skærpet tilsyn efter psykologloven fremover udgør afgørelser om skærpet tilsyn efter autorisationsloven; at afgørelser om faglige påbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om faglige påbud efter autorisationsloven; at afgørelser om egnethedspåbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om egnethedspåbud efter autorisationsloven; at afgørelser om fratagelse af autorisation efter psykologloven fremover udgør afgørelser om fratagelse af autorisation efter autorisationsloven; at afgørelser om fratagelse af autorisation på grund af overtrædelse af påbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om fratagelse af autorisation på grund af overtrædelse af påbud efter autorisationsloven; og at afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter psykologloven fremover udgør afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter autorisationsloven. Hermed sikres det, at afgørelser om tilsynsreaktioner truffet over for psykologer efter de nævnte bestemmelser i psykologloven, videreføres som de tilsynsreaktioner i autorisationsloven, der tilnærmelsesvis ligner dem.

Med forslaget vil tilsynsforanstaltningernes varighed dog

ikke kunne overstige den varighed, der ville have fulgt af psykologloven, uanset om der måtte gælde en længere varighedsperiode under autorisationsloven.

Forslaget vil sikre, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan behandle oplysninger om sådanne afgørelser – herunder i dens autorisationsregister – og tage dem i betragtning ved eventuelle senere tilsynssager.

Den offentlige del af Styrelsen for Patientsikkerheds autorisationsregister indeholder ud over stamdata om sundhedspersonen en række supplerende oplysninger. Det gælder oplysninger om ugyldig autorisation, herunder fratagelse af autorisation, rettighedsfrakendelse og frivillig fraskrivelse af autorisation, oplysninger om skærpet tilsyn, oplysninger om fagligt påbud, herunder påbuddets indhold, oplysninger om indskrænkning i virksomhedsområde og dens indhold, herunder frivillig indskrænkning, oplysninger om indskrænkning i ordinationsretten, herunder indskrænkningens indhold, oplysninger om suspension af autorisation, og oplysninger om arbejdsforbud.

Afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation i henhold til autorisationsloven kan påklages til Ankenævnet for Tilsynsafgørelser efter reglerne herom i § 10 a i klage- og erstatningsloven. Afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter psykologloven, der i kraft af lovforslagets § 10, stk. 4, konverteres til afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter autorisationsloven, vil kunne påklages til ankenævnet forudsat at de relevante klagefrister overholdes. Klagefristen vil i sådanne tilfælde skulle regnes fra tidspunktet for meddelelse af Psykolognævnets afgørelse.

Farekriteriet for midlertidig fratagelse af autorisation i henhold til autorisationsloven er efter sin ordlyd lempeligere end efter psykologloven, idet psykologlovens regel herom afspejler en ældre affattelse af autorisationsloven, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 184 som fremsat, side 112, sammenholdt Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, og Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3214. Ved behandlingen af klager over eller genoptagelser af sager omfattet af forslaget § 10, stk. 4, vil autorisationslovens farekriterie skulle lægges til grund.

I de tilfælde, hvor der er anledning til genoptagelse af sager omfattet af forslaget § 10, stk. 4, vil det være Styrelsen for Patientsikkerhed der behandler sagen, idet Psykolognævnet nedlægges.

Det bemærkes, at psykologloven indeholder visse tilsynsreaktioner, der ikke tilsvarende eksisterer i autorisationsloven, idet de i sundhedslovgivningen anses som hørende under klagesystemet. Disse tilsynsreaktioner er § 2, stk. 1 og 2, i psykologloven om kritik og alvorlig kritik. Disse tilsynsreaktioner videreføres ikke i forslaget, da der ikke er tale om tilsynsreaktioner i sundhedslovgivningens forstand og da Styrelsen for Patientklager har vurderet at konvertering til afgørelser i regi af klagesystemet ikke kan udføres på en

hensigtsmæssig måde. Oplysninger om de nævnte tilsynsreaktioner vil dog overgå til Styrelsen for Patientsikkerhed til brug for styrelsens fremadrettede tilsyn med psykologer, og såfremt en psykolog der har fået kritik eller alvorlig kritik tillige er pålagt en anden tilsynsreaktion, vil sidstnævnte blive videreført i kraft af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås med § 10, stk. 5, 1. pkt., at fraskrivelse af autorisation som psykolog i henhold til § 10 i psykologloven vedbliver med at gælde efter ophævelsen af psykologloven som fraskrivelse af autorisation som psykolog i henhold til § 10 d, stk. 1, i autorisationsloven.

Det vil betyde, at en psykolog, der har fraskrevet sig autorisation som psykolog efter psykologloven, tilsvarende anses for at have fraskrevet sig autorisation som psykolog i henhold til autorisationsloven, hvad enten for en fastsat periode eller indtil videre.

Med § 10, stk. 5, 2. pkt., foreslås det, at såfremt en person har fraskrevet sig sin autorisation som psykolog inden 1. januar 2025, og denne fraskrivelse varer ved efter ophævelsen af psykologloven, kan pågældende ved meddelelse til Styrelsen for Patientsikkerhed inden udgangen af den 31. december 2028 generhverve autorisationen.

Forslaget vil betyde, at en psykolog, der har fraskrevet sig sin autorisation efter psykologloven, og hvis fraskrivelse fortsat gælder, når psykologloven ophæves den 1. januar 2026, kan bringe denne fraskrivelse til ophør ved meddelelse til Styrelsen for Patientsikkerhed inden udgangen af den 31. december 2028.

Der vil være tale om en undtagelse til autorisationslovens § 11 d, stk. 1, hvorefter ophør af en tidsbestemt fraskrivelse eller ophør af en tidsbestemt fraskrivelse før tid, forudsætter Styrelsen for Patientsikkerheds godkendelse. Formålet med undtagelsen er at tage hensyn til, at en fraskrivelse af autorisation efter psykologloven alene medfører bortfald af retten til at kalde sig »autoriseret psykolog«, mens fraskrivelse af autorisation efter den foreslåede ordning vil medføre bortfald af retten til at kalde sig »psykolog« overhovedet. Herved sikres det, at psykologer, der har fraskrevet sig deres autorisation i tillid til reglerne i den gældende ordning, har mulighed for at bringe fraskrivelsen til ophør.

I de tilfælde hvor fraskrivelsen skete under omstændigheder, der kan give anledning til mistanke om en risiko for patientsikkerheden, vil Styrelsen for Patientsikkerhed fortsat kunne varetage hensynet til patientsikkerheden ved at anvende sine almindelige tilsynsværktøjer.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, stk. 1, hvorefter personer, der ved udgangen af 2025 har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i psykologloven, uden autorisation fortsat kan betegne sig som psykolog frem til og med 31. december 2028.

Det foreslås med § 10, stk. 6, at Styrelsen for Patientsikkerhed ved psykologlovens ophævelse overtager Psykolog-

nævnets sager om autorisation af psykologer og tilsyn med autoriserede psykologer.

Det vil betyde, at Psykolognævnets sager om autorisation af psykologer og tilsyn med autoriserede psykologer ved lovens ikrafttræden overtages af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Forslaget vil sikre, at de autorisations- og tilsynssager som verserer ved Psykolognævnet ved lovens ikrafttræden, videreføres af Styrelsen for Patientsikkerhed. Forslaget vil også sikre, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan overtage afsluttede sager til brug for styrelsens fremtidige tilsynsarbejde. Konstaterer Styrelsen for Patientsikkerhed, at en overdraget sag rettelig bør behandles af Styrelsen for Patientklager, videresendes sagen hertil.

Der vil være psykologer, der før lovens ikrafttræden har ansøgt om autorisation som psykolog efter psykologloven på baggrund af gennemførelse af Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, men som ikke er blevet meddelt autorisation før lovens ikrafttrædelse. Der vil efter det foreslåede § 70 g, stk. 3, 1. pkt., i autorisationsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, blive fastsat regler om, at Sundhedsstyrelsen kan meddele merit for de gennemførte uddannelseselementer med henblik på, at denne gruppe kan overgå til den nye psykologiske praksisuddannelse. Personer, der forud for ansøgningen har gennemført hele Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, vil blive meddelt merit i videst muligt omfang.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 7, nr. 3, om videregivelse af oplysninger fra Psykolognævnet og dets sekretariat.

Med § 10, stk. 7, 1. pkt., foreslås det, at retssager om fratagelse af autorisation jf. § 6 i psykologloven, der verserer ved ophævelsen af psykologloven, færdigbehandles efter psykologloven. Det foreslås med § 9, stk. 7, 2. pkt., at stk. 4 finder tilsvarende anvendelse ved rettens eventuelle idømmelse af autorisationsfratagelse.

Det vil betyde, at domstolene færdigbehandler allerede rejste sager om fratagelse af autorisation efter psykologloven, uanset at psykologloven ophæves 1. januar 2026, og at sagerne færdigbehandles efter dette regelsæt. Det vil også betyde, at såfremt retten vælger at idømme en autorisationsfratagelse efter psykologloven, vil dette også tælle som en autorisationsfratagelse efter autorisationsloven i medfør af lovforslagets § 10, stk. 4.

Med § 10, stk. 8, foreslås det, at psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til § 21, stk. 1, 1. pkt., i autorisationsloven og om sundhedsfaglig virksomhed, alene omfatter journalføring af virksomhed fra den 1. januar 2026.

Det vil betyde, at psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed efter autorisationsloven, alene

omfatter journalføring af virksomhed fra lovens ikrafttræden og frem.

Forslaget vil tydeliggøre, at journalføringsforpligtelserne i autorisationsloven først finder anvendelse på psykologer fra lovens ikrafttræden og frem.

Det foreslås med § 10, stk. 9, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser, jf. § 14, stk. 1 og 2, i psykologloven, fra den 1. januar 2026.

Med forslaget bemyndiges Styrelsen for Patientsikkerhed til at fastsætte overgangsregler om autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser.

Forslaget skal ses i lyset af, at der i medfør af § 14, stk. 6, i psykologloven bl.a. er fastsat nærmere regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers ordnede optegnelser, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 567 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, herunder hvor længe optegnelserne skal opbevares, overdragelse af optegnelserne hvis klienten er i behandling hos en anden psykolog, og hvad der skal ske med optegnelser i tilfælde af praksisophør eller den autoriserede psykologs død.

Styrelsen for Patientsikkerhed vil, alt efter hvad der vurderes at være hensigtsmæssigt, kunne fastsætte regler om at autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser helt eller delvist omfattes af reglerne om opbevaring og overdragelse i journalføringsbekendtgørelsen, og bestemme, at de tidligere regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers ordnede optegnelser helt eller delvist fortsætter med at finde anvendelse på optegnelserne indtil ophøret af deres opbevaringsperiode.

I § 10, stk. 10, foreslås det, at begrænsningen i retten til aktindsigt i § 14, stk. 4, i lov om psykologer m.v., fortsat finder anvendelse for psykologers optegnelser udarbejdet og indført før den 1. januar 2026.

Det vil betyde, at en psykolog fortsat vil kunne begrænse adgangen til aktindsigt i optegnelser omfattet af psykologlovens § 14, i det omfang partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Forslaget skal ses i lyset af, at adgangen til at begrænse adgangen til aktindsigt i psykologlovens § 14, stk. 4, i tilfælde hvor partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser, er særegen for psykologloven, idet den tilsvarende begrænsning i sundhedslovens § 37, stk. 3, alene gælder journaloptegnelser journalført før den 1. januar 2010. Forslaget sikrer, at optegnelser der er udarbejdet og indført af en psykolog i tillid til de gældende regler om aktindsigt i psykologloven, fortsat vil være omfattet af denne undtagelsesregel.

Til § 11

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås med § 11, stk. 1, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det skyldes, at autorisationsloven, psykologloven, sundhedslovens kapitel 9 om tavshedspligt, videregivelse og indhentning af helbredsoplysninger m.v. og lov om markedsføring af sundhedsydelse som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og ikke gælder for Grønland. Grønlands Selvstyre har overtaget reguleringen af psykologer, jf. inatsisartutlov nr. 27 af 18. november 2010 om sundhedsvæsenets styrelse, organisation samt sundhedsfaglige personer og psykologer som ændret ved inatsisartutlov nr. 2 af 29. maj 2012.

Det skyldes også, at lov om social service, barnets lov og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Med § 11, stk. 2, 1. pkt., foreslås det, at lovens §§ 1-3 og 7-9 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Med § 11, stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Forslaget skal ses i lyset af, at psykologloven er sat i kraft for Færøerne, jf. anordningsbekendtgørelse nr. 807 af 20. juni 2018 om ikrafttræden for Færøerne af lov om psykologer m.v., at autorisationsloven også er sat i kraft for Færøerne, jf. anordning nr. 1472 af 16. december om ikrafttræden for Færøerne af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som senest ændret ved anordning nr. 1444 af 29. juni 2021, og at sundhedslovens kapitel 9 tillige er sat i kraft for Færøerne, jf. anordning nr. 821 af 22. juni 2018 om ikrafttræden for Færøerne af sundhedsloven som ændret ved anordning nr. 1443 af 29. juni 2021. Psykologloven som sat i kraft for Færøerne foreskriver, at Psykolognævnet administrerer autorisationen af psykologer og fører tilsyn med autoriserede psykologer. Med nedlæggelsen af Psykolognævnet som følge af nærværende forslag og de særlige overgangsregler der gælder forud, vil det derfor være nødvendigt at sætte de foreslåede ændringer helt eller delvist i kraft for Færøerne ved ophævelse af psykologloven som sat i kraft for Færøerne og ændring af autorisationsloven som sat i kraft for Færøerne.

I øvrigt skal forslaget ses i lyset af, at lov om markedsføring af sundhedsydelse ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne. Denne hjemmel er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024, fore- tages følgende ændringer:

§ 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsæt- ter regler om Styrelsen for Patientsikkerheds opkrævning af gebyrer for behandling af ansøg- ninger om autorisation efter denne lov samt ge- byrer for behandling af ansøgninger om tilladel- se til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at be- tegne sig som speciallæge, specialtandlæge el- ler ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) baseret på uddannelse gennem- ført i Danmark eller i udlandet.

§ 4 a. Ansøgning om autorisation og om tilla- delse til selvstændigt virke som henholdsvis læ- ge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompe- tence (paramediciner) efter denne lov skal ind- gives til Styrelsen for Patientsikkerhed ved an- vendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-5. ---

§ 5. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fører til- syn med ledere af plejecentre, plejehjem og lign., hvortil der ikke er knyttet en fast læge.

1. I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »spe- cialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »spe- cialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

1. I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »spe- cialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »spe- cialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

2. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

Stk. 5. Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Stk. 6. ---

§ 6. Personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger.

Stk. 2. Arbejdsgivere for personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed eller personer, der af styrelsen er bemyndiget til at udøve tilsynet, jf. § 5, stk. 5, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til sygehuse, plejehjem og lign.

Stk. 4-5. ---

§ 10 b. Styrelsen for Patientsikkerhed kan for en nærmere angiven periode iværksætte skærpet tilsyn med en person omfattet af den i § 5, stk. 1, 2 og 4, nævnte personkreds, hvis styrelsen har begrundet mistanke om, at den pågældende vil kunne udgøre en forringet sikkerhed for patienter på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. ---

§ 21. Læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter skal føre patientjournaler over deres virksomhed. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler herom.

Stk. 2. ---

Kapitel 24 d

3. I § 5, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 1, 2 og 4*« til: »*stk. 1-3*«.

4. I § 6, *stk. 1 og 2*, og § 10 b, *stk. 1*, ændres »§ 5, *stk. 1, 2 og 4*« til: »§ 5, *stk. 1-3*«.

4. I § 6, *stk. 1 og 2*, og § 10 b, *stk. 1*, ændres »§ 5, *stk. 1, 2 og 4*« til: »§ 5, *stk. 1-3*«.

5. I § 6, *stk. 3*, ændres »§ 5, *stk. 5*« til: »§ 5, *stk. 4*«.

4. I § 6, *stk. 1 og 2*, og § 10 b, *stk. 1*, ændres »§ 5, *stk. 1, 2 og 4*« til: »§ 5, *stk. 1-3*«.

6. I § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »optometriste og behandlerfarmaceuter« til: »optometriste, behandlerfarmaceuter og psykologer«.

7. Efter kapitel 24 d indsættes i *afsnit II*:

»Kapitel 24 e

Psykologer

Autorisation

§ 70 f. Autorisation som psykolog meddeles den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der har autorisation som psykolog.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Uddannelse og videreuddannelse

§ 70 g. En person må ikke uden særlig tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 2. Tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) meddeles den, der har gennemført en psykologisk praksisuddannelse eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om den psykologiske praksisuddannelse. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologer) kan videreudanne sig til specialpsykolog inden for nærmere bestemte funktionsområder og om anvendelse af særlige betegnelser for psykologer, der har gennemgået en sådan uddannelse.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som specialpsykolog.«

§ 78. En person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk. 2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk. 2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, § 70, stk. 2, § 70 a, stk. 2, § 70 b, stk. 2, § 70 c, stk. 3, og § 70 e, stk. 2, straffes med bøde.

§ 81. En person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, specialtandlæge, jf. § 47, stk. 4, eller specialsygeplejerske, jf. § 54 a, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

§ 81 a. ---

§ 41. ---

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan uden patientens samtykke ske, når 1-5) ---

6) videregivelsen sker til en læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske om en patient, som modtageren tidligere har deltaget i behandlingen af, når

a) videregivelsen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af modtagerens egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for er-

8. I § 78 ændres »og § 70 e, stk. 2« til: »§ 70 e, stk. 2, eller § 70 f, stk. 2«.

9. I § 81 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* På samme måde straffes en person, der betegner sig som specialpsykolog i strid med regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 4.«

10. Efter § 81 a indsættes:

»**§ 81 b.** En person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.«

§ 2

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. marts 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 41, *stk. 2, nr. 6*, ændres »jordemoder eller sygeplejerske« til: »jordemoder, sygeplejerske eller psykolog«.

hvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb og

b) videregivelsen sker under hensyntagen til patientens interesse og behov, eller

7) ---

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Videregivelse efter stk. 2, nr. 6, må kun ske i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den anmodende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvisning af patienten, medmindre videregivelsen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

Stk. 7-8. ---

§ 42 d. ---

Stk. 2. Indhentning af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan ske uden patientens samtykke, når:

1) Indhentningen foretages af en læge, tandlæge, jordemoder eller sygeplejerske, som tidligere har deltaget i behandlingen af patienten, og

a) indhentningen er nødvendig og relevant til brug for evaluering af den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes egen indsats i behandlingen eller som dokumentation for erhvervede kvalifikationer i et uddannelsesforløb,

b) ---

c) indhentningen sker i umiddelbar forlængelse af behandlingsforløbet og senest 6 måneder efter den indhentende læges, tandlæges, jordemoders eller sygeplejerskes afslutning af behandlingen eller viderehenvisning af patienten, medmindre indhentningen er påkrævet som led i speciallæge- eller specialtandlægeuddannelsen.

2. I § 41, stk. 6, ændres »jordemoders eller sygeplejerskes« til: »jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs«.

3. I § 42 d, stk. 2, nr. 1, ændres »jordemoder eller sygeplejerske« til: »jordemoder, sygeplejerske eller psykolog«.

4. I § 42 d, stk. 2, nr. 1, litra a og c, ændres »jordemoders eller sygeplejerskes« til: »jordemoders, sygeplejerskes eller psykologs«.

§ 3

I lov nr. 326 af 6. maj 2003 om markedsføring af sundhedsydelser som ændret ved lov nr. 360 af 9. april 2013 og § 5 i lov nr. 518 af 26. maj 2014, foretages følgende ændringer:

§ 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med lovens overholdelse, jf. dog stk. 8.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for markedsføring efter denne lov, jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer.

Stk. 8. Psykolognævnet, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v., fører tilsyn med psykologers markedsføring og kan som led i tilsynet give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 5, stk. 1 og 2. Psykolognævnet kan i denne forbindelse efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter denne lov.

Stk. 9. ---

§ 109. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager forælderen under dennes ophold i boformer efter denne bestemmelse. Behandling skal have et omfang på mindst 4 timer og op til 10 timer afhængigt af barnets behov. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf. Ved fælles forældremyndighed kan psykologbehandlingen iværksættes alene med samtykke fra den forældremyndighedsindehaver, som barnet ledsager under opholdet.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 10 timers psykologbehandling til personer, der får ophold i boformer efter stk. 1. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes

1. I § 4, *stk. 1*, udgår », jf. dog stk. 8«.

2. I § 4, *stk. 7*, udgår », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer«.

3. § 4, *stk. 8*, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

§ 4

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 109, *stk. 9, 3. pkt.*, og *stk. 10, 2. pkt.*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

1. I § 109, *stk. 9, 3. pkt.*, og *stk. 10, 2. pkt.*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf.

§ 5

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, foretages følgende ændring:

§ 22. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Iværksætter kommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog.

Stk. 6. ---

1. I § 22, *stk. 3* og 5, § 27, *stk. 3*, og § 67, *stk. 4, nr. 3*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

1. I § 22, *stk. 3* og 5, § 27, *stk. 3*, og § 67, *stk. 4, nr. 3*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 27. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade de kommende forældre undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 4. ---

1. I § 22, *stk. 3* og 5, § 27, *stk. 3*, og § 67, *stk. 4, nr. 3*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 67. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter *stk. 1* skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder følgende:

1-2) ---

3) En psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en autoriseret psykolog.

4) ---

1. I § 22, *stk. 3* og 5, § 27, *stk. 3*, og § 67, *stk. 4, nr. 3*, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 6

I lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som ændret ved § 3 i lov nr. 2394 af 14. december 2021, § 6 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, § 34 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, og § 23 i lov nr. 754 af 13. juni 2023 foretages følgende ændring:

§ 31. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Som led i undersøgelsen skal der indhentes oplysninger fra fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Er det nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog. Kommunen kan iværksætte en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren. Iværksætter kommunen en sådan undersøgelse, skal den foretages af en autoriseret psykolog

*Stk. 5-6. ---***§ 17. ---***Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for 4 år ad gangen. Finder beskikkelse af formanden, et andet medlem eller en stedfortræder, jf. 1. pkt., sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Formanden kan genbeskikkes. Formandens beskikkelse gælder højst indtil udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år. Genbeskikkelse af de 6 øvrige medlemmer kan kun finde sted en gang for yderligere 4 år.

*Stk. 7-8. ---***§ 17 c. ---**

1. I § 31, stk. 4, 2. og 4. pkt., ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 7

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 6, 3. pkt., affattes således:

»Formanden og de øvrige medlemmer kan genbeskikkes.«

2. § 17, stk. 6, 5. pkt., ophæves.

3. Efter § 17 c indsættes:

»§ 18. Psykolognævnet og dets sekretariat videregiver oplysninger til Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager om:

1) Verserende og afsluttede sager om autorisation som psykolog i henhold til denne lov.

2) Verserende og afsluttede sager om tilsyn med autoriserede psykologer i henhold til denne lov.

3) Øvrige oplysninger om psykologer og autoriserede psykologer i henhold til denne lov, som Psykolognævnet er i besiddelse af.

Stk. 2. Oplysninger fra før den 1. juli 2022, der ikke har givet anledning til nærmere undersøgelse, videregives ikke.«